Posojilo za ceste – varnejša vožnja

S posojilom bomo v občini Velenje zgradili 17 kilometrov sodobnih cest, tudi šaleško magistralo

NČ naš čas

25. junija 1976 – Leto XII. – Št. 24 (333) – Cena 3 din

Za boljšo povezanost v širše prometne tokove

Ceste: kadarkoli se odpravimo s svojim vozilom na daljše potovanje se pogosto tudi na glas razburjamo, zakaj so naše ceste tako slabe, ozke, zakaj ne omogočajo hitrega in seveda obenem tudi varnega prometa. Vsakdo, ki se s svojim železnim konjičkom poda vsaj enkrat po dolgem in po čez po naši domovini, lahko spozna, da naše ceste niso več kos prometu dvajsetega stoletja, katerega zahteve bi lahko strnili v dve besedi: varen promet.

V zadnjih nekaj letih smo v gospodarstvu dosegli izreden razvoj, žal pa je na drugi strani cestno omrežje capljalo daleč zadaj za takšnim razvojem. Zato so strokovnjaki začeli razmišljati, da je že skrajni čas, da nekaj ukrenemo v zvezi s tem. V to so jih silile tudi druge države, ki pospešeno gradijo pomembne evropske prometne poti, ki potekajo tudi prek naše države.

Če bi hoteli v celoti rešiti prometni sistem v naši republiki, bi bila za to potrebna precejšnja sredstva, ki jih republika v sedanjem obdobju ne bi zmgola v celoti zbrati. Zato so strokovnjaki v obsežnih pripravah za izdelavo srednjeročnega programa vzdrževanja, rekonstrukcij, modernizacij in graditev magistralnih cest in regionalnih cest v Sloveniji za obdobje 1976 do leta 1980 izoblikovali program, ki predvideva rešitve le najnujnejših cestnih delov.

K uresničevanju tega programa bi prispeval svoj delež tudi vsak posameznik v Sloveniji s tem, da bi se odločil za vplačilo javnega posojila za ceste, ki bo vrnjeno z visokimi obrestmi. Z javnim posojilom bi tako v naši republiški zbrali do konca tega desetletja 10,8 milijarde dinarjev. S tem denarjem bi modernizirali 728 km makadamskih cest, rekonstruirali 216 km cest, na novo zgradili 117 km cest, od tega 36 km avtocest, zgradili 22 cestnih mostov, več podpornih zidov, obcestih počivališč, zavarovanj železniških prehodov in odpravili več črnih točk v prometu.

Prav zaradi vsega navedenega je republiška skupnost SR Slovenije za ceste razpisala posojilo za modernizacijo, novogradnje in rekonstrukcije magistralnih in regionalnih cest v Sloveniji, katere naj bi tudi našo republiko dvignile na evropsko raven, izboljšala samo prometno povezanost med raznimi deli znotraj Slovenije, in kar je pomembnejše – omogočila kar najbolj varen promet na naših cestah. To pa bo omogočilo, da se bo tudi krvni davek na naših cestah zmanjšal na minimum.

Zakaj posojilo?

V naši občini so zelo skrbno stekle priprave za vpis javnega posojila za ceste. Izvršni svet skupščine občine Velenje je imenoval poseben štab in ga medtem še razširil. Štab vodi predsednik skupščine občine Velenje Nestl Žgank, njegovi člani pa so predstavniki delovnih in družbenopolitičnih organizacij, krajevnih in drugih skupnosti ter združenja obrtnikov velenjske občine. V pomoč štabu je tudi več komisij: za organizacijo izvedbe posojila, za pripravo dokumentacije, za administracijo in arhiv, finančna komisija ter komisija za propagando in obveščanje.

Vpisovanje do 31. oktobra

Da bi kar najhitreje rešili prometno zaostalost v naši republiki, da bi kar največ storili za večjo varnost vseh uporabnikov cest, omogočili hitrejši razvoj vsakega kraja, in skladnejši razvoj celotne republike in njeno či mboljše vključevanje v mednarodni promet, je skupščina SR Slovenije sprejela konec lanskega leta resolucijo o družbeno ekonomski politiki in razvoju SR Slovenije ter neposrednih nalogah v tem letu. V zvezi s tem je zadolžilo republiško skupnost za ceste, da izvede javno posojilo za ceste na območju naše republike. Do sedaj zbrani podatki kažejo, da je omenjeni razpis naletel na veliko odmevnost med občani in delovnimi ljudmi v vseh slovenskih občinah, saj ni več občine, kjer ne bi bili z vpisom že začeli.

Temeljito pripravljeni

Vsaka akcija uspe le takrat, kadar se zanjo odloči večina ljudi. Akcija o posojilu za slovenske ceste je taka akcija! To dokazujejo dosedanji rezultati v Sloveniji, v vseh občinah. Torej je že vključena večina ljudi. Zato bo uspela!

Tudi v naši občini smo se temeljito pripravili za posojilo. Zgradili ali rekonstruirali bomo preko 16 km cest, vključno s „šaleško magistralo", če jo tako poimenujemo. V naši občini smo delavci, delovni ljudje in občani že velikokrat dokazali, da je v skupnih prizadevanjih uspeh zagotovljen. V povojnem obdobju smo opravili preko 1,000.000 udarniških ur, s pomočjo občanov in delovnih organizacij smo zgradili mnoge objekte, v vsaki krajevni skupnosti smo pridobili veliko novega, temeljito smo preobrazili videz krajev.

Tako kot za vso Jugoslavijo in Slovenijo, pravijo tudi za Šaleško dolino starejši občani in gostje iz tujine, da je predvojna podoba z današnjo neprimerljiva.

Spremenila se ni le podoba našega okolja. Postala je drugačna tudi v naši zavesti. Vedno bolj razmišljamo in odločamo kot kreativni samoupravljavci. Povsod, v TOZD, KS, SIS, v skupščinah. Vedno bolj spoznavamo, da v nas ni dvojne podobe, tiste v TOZD in tiste v KS. Rezultati v TOZD ne morejo biti vedno boljši, če ne napredujejo obenem tudi otroško varstvo, šolstvo, zdravstvo, kultura itd. Kaj nam pomagajo „rezultati" v TOZD in več denarja v denarnici, če se dušimo in umiramo v zanemarjeni okolici, v zraku s premalo kisika, v neurejeni stanovanjski soseski, če tečejo skozi naše kraje onesnažene vode, če se nam tla pogrezajo pod nogami, če se vozimo po neurejenih in nevarnih cestah . . .

Dvojna podoba se zliva v eno! V svobodnega, zdravega, ustvarjalnega, z znanjem oboroženega ustvarjalca, samoupravljavca! Iz naroda hlapcev postajamo narod gospodarjev. Od tistega trenutka dalje, ko smo sprejeli ideje KP Jugoslavije, zlasti ko je stopil med nas in na naše čelo tov. Tito. Z njim smo izvedli revolucijo med NOB in izvajamo revolucije vseskozi po vojni. In še jih bomo! Gre za dokončno osvoboditev naše zavesti od vseh spon njene tisočletne zgodovine.

Ceste so žile gospodarskega in družbenega razvoja. Potrebujemo sodobno urejene ceste v vsej Jugoslaviji, v Sloveniji in v naši občini. Našo občino moramo povezati s Slovenijo. Sedaj smo praktično zaprti, v nekak žep, bi temu rekli.

Po cesti Dravograd–Arja vas vozijo tovornjaki izredno težke tovore iz Avstrije in iz koroške smeri. Železniško progo Velenje – Dravograd so pred leti ukinili, cest pa nismo temu primerno uredili. Cesta Šoštanj – Penk, Gorenje, Šmartno ob Paki je ozka in zelo nevarna zaradi ovinkov in križanj z že lezniško progo. V smeri Velenje – Polzela je cesta v sosednji občini še vedno makadamska.

Delovne organizacije v občini imajo preko 360 tovornjakov in avtobusov ter mnoge težke delovne stroje. Imamo relativno gosto mrežo avtobusnih prog, skoraj 100 avtobusov pripelje in odpelje delavce iz sosednjih občin. Ceste v občini so dejansko neustrezne velikemu in naraščajočemu prometu, povezave s širšim območjem pa prav tako. Zato imamo resnično veliko priložnost urediti in rekonstruirati najvažnejše ceste v občini in njihovo povezavo navzven, v širši prostor.

V naši občini imamo registriranih 9.000 osebnih avtomobilov, takoj po vojni skoraj nobenega, leta 1965 nekaj, sedaj pa toliko! Če brskamo po statističnih podatkih, je to nekaj več kot 3 občani na avto. Visok avtomobilski standard, ni kaj reči. Potrebujemo ceste, avtomobilskemu standardu ustrezne. Statistika tudi govori o črnih rubrikah. Toliko mrtvih, ranjenih, škode, nesreč otrok, med vozniki, pešci, kolesarji in podobne presunljive postavke. Vendar zopet je tu neka razlika. Take postavke so veliko manjše pri urejenih ter varnih cestah in seveda pri razumnih uporabnikih cest. Danes govorimo predvsem o cestah, o slovenski akciji, o zavestni odločitvi vsakega posameznika, uporabnika naših cest blizu in daleč. Seveda govorimo tudi o razumu, o zavesti, ki odloča v sleherniku. Za nas samoupravljavce je važna predvsem ta, zavestna odločitev posameznika, večine. Gre za ponoven dokaz naše, take, zavestne odločitve pred svetom, pred zgodovino. Gre za dokaz, da je sistem, v katerem odločajo tisti, ki ustvarjajo, resničn najbolj pravičen od vseh sistemov!

Če smo v finančni konstrukciji predvideli 9/10 sredstev iz drugih virov in le 1/10 iz posojila, potem je to verodostojen dokaz, da gre pri našem posojilo za veliko, veliko več. Gre za našo sposobnost, presojo, pozitivno razmišljanje, zahtevo po napredku, varnosti in še marsikaj bi lahko zapisali. Tako kot so to pisali in govorili v BiH ob prvem posojilu pred leti in sedaj ob novem. Tako kot govorimo in pišemo mi – slovenski samoupravljavci!

FRANJO KLJUN, dipl. inž.
predsednik izvršnega
sveta skupščine
občine Velenje

Denar bo povrnjen, ceste bodo ostale

Ta teden smo začeli tudi v občini Velenje z akcijo vpisovanja javnega posojila za ceste v Socialistični republiki Sloveniji, ki poteka po vsej naši republiki pod geslom „Prispevajmo za boljše ceste, za večjo varnost na naših cestah, za hitrejši razvoj vsakega kraja, za skladnejši razvoj Socialistične republike Slovenije in za njeno boljšo povezanost v širše prometne tokove."

Medtem, ko se v Sloveniji prvikrat skupno odločamo za skupno financiranje programa gradnje in modernizacije cest in cestnih objektov, pa v Socialistični republiki Bosni in Hercegovini prehaja v zaključno fazo vpisovanje ljudskega posojila za sodobnejše ceste. Že v prvih treh tednih te akcije so v Bosni in Hercegovini vpisali delovni ljudje in občani več kot planirano milijardo dinarjev ljudskega posojila. Posamezni občani so vpisali tudi po več deset tisoč dinarjev posojila. Toda vsote niso toliko pomembne, saj so šolarji zbirali dinarje, da so potem kot celoten razred vpisali po nekaj stotakov posojila.

V občini Velenje mora postati akcija vpisovanja javnega posojila za ceste, kot je bilo v zadnjih dneh večkrat poudarjeno, zares množično izražena zavest delovnih ljudi in občanov. Doseči moramo, da bo javno posojilo vpisalo kar največ naših delovnih ljudi in občanov. Prav ta množičnost pri vpisu mora postati naš ponos!

In pogoj, da bi to množičnost dosegli, je temeljito pripravljena in izvedena akcija, s katero moramo priti do vseh naših delovnih ljudi in občanov, do baze, kot pravimo. Pomembno bo, da slehernega zaposlenega v delovnih organizacijah, slehernega občana v krajevnih skupnostih, seznanimo s pomenom in namenom, zakaj smo se odločili za razpis javnega posojila za ceste v Socialistični republiki Sloveniji in katera dela bomo financirali iz tako zbranega denarja, da bi zagotovili varnejšo vožnjo na vseh naših cestah.

V Šaleški dolini smo se že večkrat doslej vključili v solidarnostne akcije. Solidarnost pri nas ni samo geslo, je že preizkušena in uveljavljena praksa, ena od sestavin našega vsakdanjika! Tako rekoč vsak dan smo se lahko zadnja leta prepričevali, kako hitro se razvijajo kraji v naši občini, ki so z dolino povezani z asfaltom. Dobro tudi vemo, da moramo za hitrejši razvoj prispevati tudi sami. To pa je vodilo, ki ga velikokrat naglašamo. Opirati se moramo na lastne moči. To je naš prispevek za stabilizacijo, to je naš prispevek za enakomernejši razvoj vseh območij v občini, to je naš prispevek za zmanjšanje razlik med mestom in vasjo.

Akcija vpisovanja javnega posojila za ceste mora postati v sleherni delovni skupnosti, v sleherni krajevni skupnosti, skratka v sleherni samoupravni sredini barometer družbenopolitične aktivnosti znotraj te sredine. Nobenega dvoma pa ni, da bodo delovni ljudje in občani tudi tokrat, kot že tolikokrat doslej, izkazali vso oporo, podporo in zaupanje naši akciji.

In še nečesa ne gre prezreti, ko se bomo odločali za javno posojilo za ceste tudi v občini Velenje. Posojilo, denar bomo dobili povrnjen, ceste bodo ostale. Na račun posojila za ceste bomo v občini Velenje bogatejši za 17 km sodobnih cest, tudi za Šaleško magistralo (kakor zadnje dni večkrat slišimo poimenovati cesto od Hude luknje skozi Velenje do Šmartnega ob Paki), ki nam bo bolj na široko odprla naše okno v svet!

Štab za izvedbo javnega posojila za ceste

Nestl Žgank – SO Velenje, predsednik štaba, Franjo Kljun – Izvršni svet SO Velenje, podpredsednik, Ivan Gaber – član IS SO Velenje, tajnik, Lojze Napotnik – SDK Podružnica Velenje, Ciril Pilih – LB podružnica Velenje, Ivan Atelšek – TGO Gorenje Velenje, Mirko Bizjak – REK Velenje, Jože Veber – OK SZDL Velenje, Marcel Medved – Občinski svet ZSS Velenje, Jože Aljaž – REK Velenje, Harold Karner – TGO Gorenje Velenje, Tatjana Šmid – Zavod za urbanizem Velenje, Mirko Grimšič – TGO Gorenje Velenje, Ernest Kajzersberger – TGO Gorenje Velenje, Viktor Vaupot – TGO Gorenje Velenje, Franc Tamše – REK Velenje, Maks Krajnc – REK Velenje, Herman Arlič – REK Velenje, Konrad Rošar – RŠC Velenje, Peter Glas – GIP Vegrad Velenje, Milan Ramšak – KOC Velenje, Franjo Flis – ERA Velenje, Herman Lešnik – tovarna usnja Šoštanj, Franc Kačičnik – Galip Šoštanj, Jože Hohkraut – RŠC Velenje, Vinko Požeg – Integral Velenje, Danilo Pocajt – Združenje obrtnikov Velenje, Ivan Stropnik – ERA Velenje, Franc Žgank – Društvo upokojencev Velenje, Peter Dovšak – SŠ Zdravstveni dom Velenje, Marjan Kolenc – Skupnost KS Velenje, Miloš Vovk – Krajevna skupnost Šoštanj, Franc Malus – Krajevna skupnost Šmartno ob Paki, Drago Tratnik – Samoupravna interesna komunalna skupnost Velenje, Marija Žužek – VIZ Velenje, Vlado Gorlov – GLIN Nazarje – Gozdni obrat Šoštanj, Martin Tomše – REK Velenje, Janez Balse – GIP Vegrad Velenje, Franjo Korun – OK ZKS Velenje, Dušan Janežič – REK Velenje, Kristian Hrastel – REK Velenje, Slavko Geratič – TGO Gorenje Velenje, Tone Repnik – VINO Šmartno ob Paki, Avgust Jeriha – TGO Gorenje Velenje, Vlado Leban – Galip Šoštanj, Ivan Štajner – KOC Velenje, Ivo Jamnikar – RŠC Velenje, Vlado Videmšek – OK ZSMS Velenje, Rudi Hudovernik – Zavod za urbanizem Velenje, Milan Valenčak – TGO Gorenje Velenje, Ivan Kolar – Izvršni svet SO Velenje, Marjan Lipovšek – novinar, Miha Krofl – ERA Velenje, Ivo Gorogranc – DOM Velenje in Matjaž Vouk – tovarna usnja Šoštanj.

V POSAMEZNE KOMISIJE SO IMENOVANI:

Komisija za organizacijo izvedbe posojila: Jože Veber – OK SZDL Velenje, predsednik, Janez Pukl – občinski svet ZSS Velenje, Štefan Dolejši – OK ZKS Velenje, Hermina Klančnik – SO Velenje, Alojz Ramšak – SO Velenje, Danilo Pocajt – Združenje obrtnikov Velenje, Ivan Gaber – Izvršni svet SO Velenje in Meh – Občinsko sodišče Velenje.

Komisija za propagando: Milan Valenčak – TGO Gorenje Velenje, Jože Klančnik – TGO Gorenje Velenje, Hinko Dermol – TGO Gorenje Velenje, Stane Vovk – Center za informiranje, propagando in založništvo Velenje, Metod Pahor – Jugoreklam Velenje, Silvo Pešak – REK Velenje in Pavle Šifer – Projektivni biro Velenje.

Komisija za obveščanje: Marijan Lipovšek – novinar, Stane Vovk – Center za inform., propag. in založ. Velenje, Tone Šeliga – OK SZDL Velenje, Jože Kandolf – občinski svet ZSS Velenje, Alojz Ojsteršek – REK Velenje, Branko Primožič – Lesna Šoštanj, Janko Volf – VEČER Celje, Janko Plesnik – novinar DELA Ljubljana, Božo Vračko – RŠC Velenje, Hinko Jerčič – TGO Gorenje Velenje, Rafael Batič – REK Velenje, Rado Sivka – GIP Vegrad Velenje, Stane Mazej – KOC Velenje, Miha Macur – ERA Velenje, Anton Golob – tovarna usnja Šoštanj, Milica Kovač – GALIP Šoštanj, Vinko Šmajs – RŠC Velenje, Jože Aristovnik – VINO Šmartno ob Paki, Franjo Arlič – VIZ Velenje in Ževart Jože – SŠ Zdravstveni dom Velenje

Komisija za pripravo dokumentacija: Rudi Hudovernik – Zavod za urbanizem Velenje, predsednik, Janez Pelko – Zavod za urbanizem Velenje, Adi Miklavc – Zavod za urbanizem Velenje, Tone Hribar – Izvršni svet SO Velenje in Andrej Šmid – Projektivni biro Velenje.

Finančna komisija: Avgust Jeriha – TGO Gorenje, Velenje, predsednik, Ciril Pilih – LB podružnica Velenje, Mira Pleterski – SDK Velenje, Ferdo Kukovec – Izvršni svet SO Velenje, Ivan Fece – Izvršni svet SO Velenje, Janko Vovk – SO Velenje, Tone Glušič – TGO Gorenje Velenje, Konstantin Kuzmin – REK Velenje in Ivo Klopčar – GIP Vegrad Velenje

Komisija za administracijo in arhiv: Ivan Gaber – Izvršni svet SO Velenje, predsednik, Jožica Pavlič – Občinsko javno tožilstvo Velenje, Rudi Meh – SO Velenje, Katja Bokalič – Zavod za urbanizem Velenje in Erno Rahten – REK Velenje.

VSAK POL PLAČE

V velenjski občini bomo zbrali, če se bo vsak občan oziroma zaposlen odločil, da posodi republiški skupnosti za ceste polovico mesečnega dohodka, 4,83 milijarde dinarjev. Od tega bo ostalo za modernizacijo cest v občini 2,45 milijarde dinarjev, ostalo pa je posojilo republiki. In kdo vse naj bi posodil pol plače za boljše in varnejše ceste?

Vplačniki posojila so občani, ki združujejo delo skratka vsi zaposleni; občani, ki samostojno opravljajo gospodarsko in negospodarsko dejavnost ter ostale fizične osebe, to je: kmetje, upokojenci, obrtniki, osebe, ki opravljajo svobodne poklice in drugi občani ter uporabniki družbenih sredstev.

Republiška skupnost za ceste je sicer določila rok za vpisovanje, to je od 1. maja do 31. oktobra letos. Vendar so v mnogih občinah sklenili, da bodo posojilo čimprej vpisali.

Da bi zbiranje hitreje steklo so v občinah imenovale posebne štabe, ki vodijo akcijo vpisovanja. Izvršni svet skupščine občine Velenje je imenoval v ta namen 55-članski štab, ki ima še posamezne komisije, kot so: za organizacijo in izvedbo posojila, za propagando in obveščanje, za pripravo dokumentacije, za administracijo in arhiv in finančno komisijo.

Vpisna mesta

Da bi lahko delovni ljudje in občani kar najhitreje, solidarnostno vpisali posojilo, je štab za izvedbo javnega posojila organiziral vpisna mesta po TOZD in posameznih skupinah. V vsakem TOZD je tudi tričlanska komisija, ki bo vodila akcijo. V delovnih organizacijah je tako ustanovljenih 48 vpisnih mest, za občane, ki samostojno opravljajo gospodarsko in negospodarsko dejavnost ter ostale fizične osebe so 4 vpisna mesta, za uporabnike družbenih sredstev pa je vpisno mesto na službi družbenega knjigovodstva.

Na vpisnem mestu se lahko vsak posameznik odloči ali bo polovico plače posodil takoj, ali pa na obroke, vendar največ v 24 mesecih. Denar pa mu bodo začel odtegovati s 1. oktobrom.

Posojilo — najboljša oblika varčevanja

Denar, ki ga bomo v obliki posojila namenili za boljše in varnejše ceste v obliki enkratnega posojila ali v obliki posojila, ki ga bomo vplačali največ štiriindvajsetih mesecih, se nam bo zelo dobro obrestoval. Pretem posojilu so namreč priznane maksimalne – 10 odstotne obresti.

Socialistična republika Slovenije pa je prevzela obveznost, da bo vplačnikom posojila za ceste izplačala vse obveznosti, primeru, da tega ne bi mogli storiti republiška skupnost za ceste.

Torej gre resnično za zelo dobro naložen denar, saj bomo zanj dobili 10-odstotne obresti. Posojilo bo vrnjeno v petih letnih anuitetah (glavnica in obresti), vračati pa se bo začelo 1. julija 1979.

Olajšave

Seveda ni edina prednost javnega posojila za boljše in varnejše ceste v naši republiki v tem, da se nam bo dobro obrestovalo. Še več! Znesek, ki ga bomo dali v obliki posojila za ceste, bo tudi odbitna postavka pri prijavi davka na skupni osebni dohodek.

Poleg tega bo po hitrem postopku sprejet poseben zakon, ki bo zagotovil določene olajšave v zvezi z davkom od dohodka tudi delovnim organizacijam.

Največja koristnost vseslovenskega posojila pa nedvomno izhaja iz naziva te vseslovenske akcije: „ZA VARNEJŠO VOŽNJO!" Boljše ceste nam bodo nedvomno omogočile varnejšo vožnjo, dvig iz prometne zaostalosti v primerjavi z razvitimi državami in s tem boljšo prometno povezanost s svetom, pa tudi med kraji znotraj občin in med občinami.

Odločimo se za skok iz prometne zaostalosti

Ceste: kadarkoli se odpravimo s svojim vozilom na daljše potovanje, se marsikdaj tiho ali pa kar na glas razburjamo, zakaj so naše ceste tako slabe, ozke, zakaj ne omogočajo hitrega in obenem varnega prometa, zakaj je na naših cestah tolikšen krvni davek. Vsakdo, ki se vsaj enkrat poda s svojim železnim konjičkom po dolgem in počez po naši domovini, lahko spozna, da naše ceste niso več kos prometu dvajsetega stoletja, katerega zahteve bi lahko strnili v dve besedi: varen promet! Naša domovina je tudi na pomembnem mednarodnem križpotju. Prek njenega ozemlja tečejo pomembne mednarodne poti iz Srednje in Severne Evrope, naša država je tudi pomembna prometna vez prek Jadranskega morja z Azijo.

Pohvalimo se lahko, da smo tudi pri nas v zadnjih letih dosegli izreden razvoj v gospodarstvu, žal, pa hkrati ugotavljamo, da glede cestnega omrežja capljamo daleč za tem razvojem. Zato so strokovnjaki začeli razmišljati, da je že skrajni čas, da nekaj ukrenemo v zvezi s tem. V to jih je sililo tudi dejstvo, da druge države pospešeno gradijo evropske prometne poti, ki potekajo tudi prek naše države.

Če bi hoteli v celoti rešiti prometni sistem v naši republiki, bi bila za to potrebna precejšnja sredstva, katerih pa v sedanjem obdobju republika nima na voljo. Zato so strokovnjaki v obsežnih pripravah za izdelavo srednjeročnega programa vzdrževanja, rekonstrukcij, modernizacij in graditev magistralnih in regionalnih cest v Sloveniji za obdobje 1976 do leta 1980 izoblikovali program, ki zajema gradnjo najnujnejših cest.

V naši republiki bi morali do konca tega desetletja zbrati v obliki javnega posojila za boljše in varnejše ceste (posojilo je le eden izmed virov reševanja cestnega omrežja) 10,8 milijarde dinarjev. S tem denarjem bomo modernizirali:

728 km makadamskih cest, ojačali 601 km moderniziranih cest, rekonstruirali 216 km cest, na novo zgradili 117 km cest, od tega 36 avtocest, zgradili 22 cestnih mostov, več podpornih zidov, obcestn ih počivališč, zavarovanj železniških prehodov in odpravili še vrsto črnih točk v prometu.

Prav zaradi tega je Republiška skupnost za ceste razpisala posojilo za modernizacijo, novogradnje in rekonstrukcijo magistralnih in regionalnih cest v Sloveniji, ki naj bi tudi našo republiko dvignile iz prometne zaostalosti, izboljšale samo prometno povezanost med posameznimi kraji oziroma občinami Slovenije, in kar je najpomembnejše omogočile kar najbolj varen promet na naših cestah. To pa bo prav gotovo tudi omogočilo, da se bo krvni davek na naših cestah zmanjšal na minimum.

Ceste, ki jih bomo dobili v velenjski občini

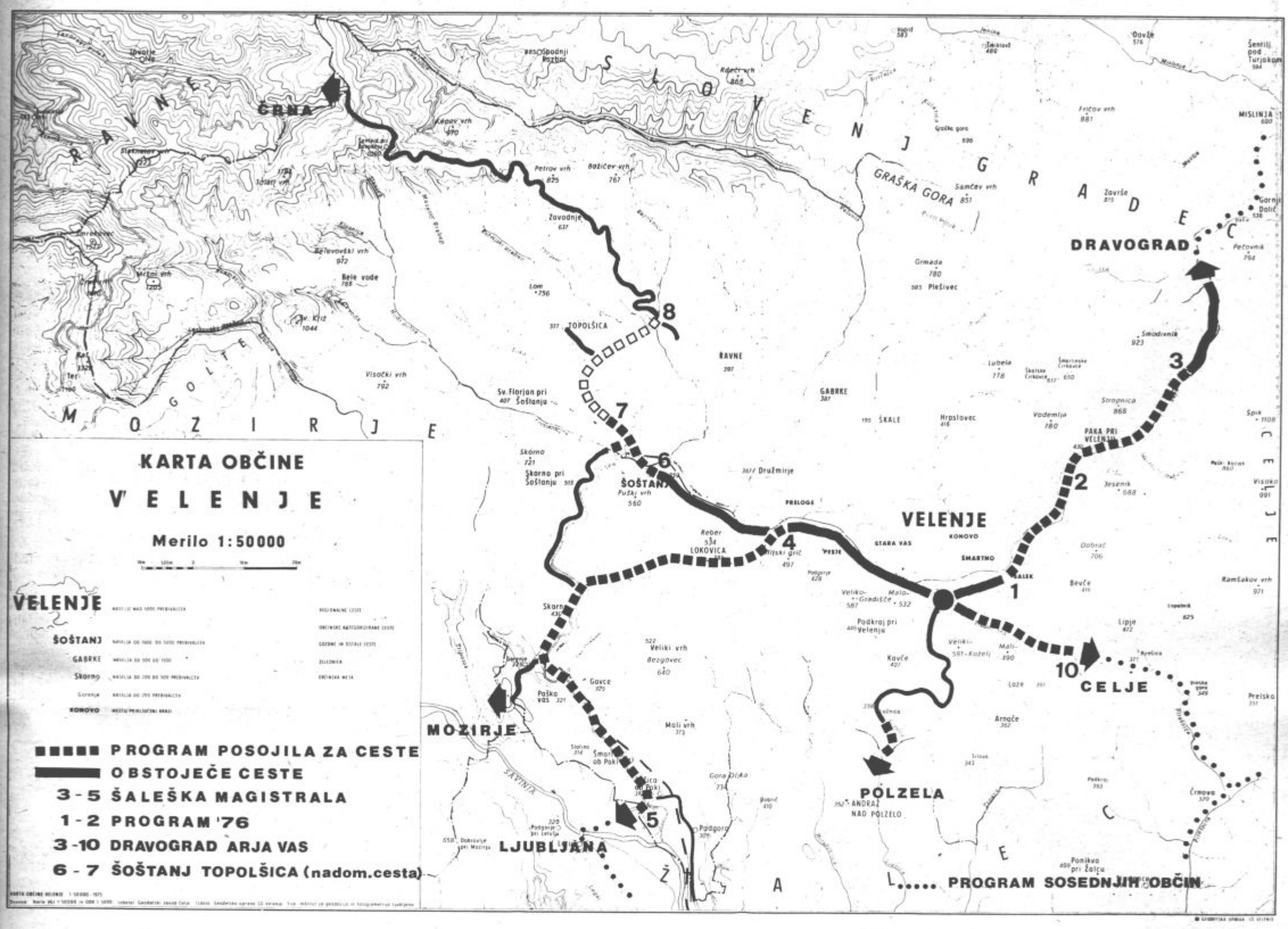

Akcija o posojilu za slovenske ceste bo naša samoupravna odločitev

Poziv k skupni akciji

Težko je najti pravo geslo za akcijo, v katero je ta hip vključena celotna slovenska skupnost. Morda sploh ni potrebno iskati gesla, saj zna vsak presoditi, kaj je potrebno storiti, da bi priskočil na pomoč skupnosti, ki želi imeti boljše ceste, po katerih se bomo vozili bolj varno, potovali hitreje in udobneje.

Vsakdo od nas tako ali drugače uporablja ceste in vsak si želi, da bi prispel na cilj varno in v najkrajšem času. To bi bilo seveda mogoče, če bi imeli sodobne ceste, predvsem pa, če bi bilo dovolj sredstev, da bi zgradili več sodobnih cest in jih sproti modernizirali.

Za gradnjo cest so potrebna ogromna sredstva, saj stane na primer en tekoči kilometer štiripasovnice več kot 3,5 milijarde starih din.

V slovenski akciji „posojilo za ceste" želimo zbrati tako le del sredstev, ki so potrebna za modernizacijo našega cestnega omrežja. V tej akciji mora dokazati vsak, koliko je pripravljen storiti za družbeni napredek.

Dokažimo, koliko smo pripravljeni storiti zase, za našo varnost na cesti. Ta poziv velja zlasti tistim, ki so v dvomu ali naj posodijo del svojega osebnega dohodka v izgradnjo cest ali naj ga naložijo na hranilno knjižico.

Bolje ga je posoditi za ceste, kajti ob vračilu tega zneska boš imel, dragi tovariš, poleg visokih obresti še boljše ceste. To pomeni, da je bil posojeni znesek naložen dvakrat.

Na tehtnici je naša zavest, pred nas pa je postavljeno vprašanje: Ali nam ugled v svetu in naš ponos dopuščata, da te akcije ne speljemo do konca? Ali smo lahko ravnodušni do vseh črnih točk na cestah, ki zahtevajo toliko človeških žrtev? In končno, vprašajmo se, komu pravzaprav posojamo, sebi, družbi, ali drug drugemu. Prepričani smo, da bodo tisti, ki so se odločili, da del svojega osebnega dohodka posodijo za določen čas skupnosti, lahko odgovorili na zastavljena vprašanja onim, ki se še niso odločili.

Vsak se odloča zase, eden z zavestjo, da je mogoče graditi socializem in bogatiti družbeno premoženje s sodelovanjem vseh, drugi s prepričanjem, da so dolžni prispevati za napredek skupnosti le nekateri, ne vsi. Namen akcije pa je, da s pomočjo vseh zgradimo čimveč za vse in za vsakogar posebej. Tudi zate tovariš in tovarišica.

Posojaš skupnosti, vlagaš v varnejšo vožnjo, v lepše ceste, vlagaš v svojo srečo in v srečo družine, prispevaš k sreči družbe.

OBČINSKA KONFERENCA
SZDL VELENJE

● POSOJILO ZA CESTE – VARNEJŠA VOŽNJA

● V VELENJSKI OBČINI

V torek začeli vpisovati posojilo za ceste

S torkovo sejo občinskega štaba za izvedbo javnega posojila za ceste, ki ga vodi predsednik skupščine občine Velenje Nestl Žgank, smo tudi v naši občini začeli vpisovati posojilo za boljše in varnejše ceste v republiki. Prvi, ki so se odločili za vpis, so bili delavci sekcije za vzdrževanje prog Celje, nadzorništvo proge Šoštanj, delavci občinskega sodišča Velenje in družbenopolitičnih organizacij, občinske uprave, voljeni in imenovani funkcionarji in velenjski obrtniki.

Delavci sodišča in družbenopolitičnih organizacij so svoje solidarnostno akcijo opravili v torek do devete ure. Vsi so se odločili za vpis posojila, njihov skupen posojeni znesek, ki ga bodo v poprečju nekazali v dvanajstih mesecih, pa znaša 132.100 dinarjev. Pripravnik Dušan Roš, namestnik javnega tožilca, je polovico plače 1800 dinarjev posodil v enkratnem znesku.

Člani združenja obrtnikov naše občine so v sredo navsezgodaj imenovali poseben devetčlanski štab, ki bo vodil akcijo med obrtniki. Obrtniki naj bi po republiškem kriteriju plačali dva odstotka od odmerne osnove od davka iz obrtne dejavnosti. Vendar prvi zbrani podatki kažejo, da bodo obrtniki prispevali v obliki posojila za boljše in varnejše ceste precej več. Tako je v sredo zjutraj vseh devet članov njihovega štaba že vpisalo skupaj 51.100 dinarjev, posamezniki pa so posodili naslednje vsote: Danilo in Ida Pocajt 20.000 dinarjev, Ivan Kotnik 7.000 dinarjev, Silva in Edo Medved 12.000, Slobodan Škoda 10.000 in Alojzija ter Franc Vovšek 6.000. Vlado Praprotnik pa je vpisal kar 3.500 dinarjev.

V sredo so začeli vpisovati posojilo tudi na občinski upravi in voljeni ter imenovani funkcionarji. Predsednik skupščine občine Nestl Žgank je namenil za ceste 8000 dinarjev. Tudi izvršni svet skupščine občine Velenje je že v sredo navsezgodaj opravil to solidarnostno vseslovensko akcijo, njegov predsednik Franjo Kljun pa je vpisal 10.000 dinarjev.

Na vpis posojila se zelo skrbno pripravljajo tudi v delovnih organizacijah naše občine, kjer akcija poteka po posameznih tozdih oziroma samoupravnih delovnih skupinah. Predvidoma bodo v manjših delovnih oziroma temeljnih organizacijah združenega dela končali vpis posojila v naslednjih dneh, v večjih pa naj bi to opravili do 15. julija.

● Več kot 19 km moderniziranih, obnovljenih in novih cest

Za velenjsko občino lahko opravičeno zapišemo trditev, da je z ostalimi kraji povezana z zelo slabimi prometnimi potmi, pa tudi v občini prometna povezanost ni najboljša. Posojilo, za katerega se odločamo v teh dneh, bo nedvomno veliko prispevalo k dvigu iz prometne zaostalosti, ceste, ki jih bomo s tem denarjem zgradili tako v republiki kot v občini, pa nas bodo še bolj združile v boju za boljši jutri. Program rekonstrukcij, moderniziracij in gradenj novih cest v naši občini zajema naslednje:

– rekonstrukcijo ceste proti Arji vasi na odseku Velenje–Obirc (občinska meja z žalsko občino) v dolžini 2,1 km. Rekonstrukcija preostalega dela te ceste (občinska meja–Črnova–Arja vas in Črnova–Dobrna je v programu žalske občine).

– gradnjo nove ceste Šoštanj–Pohrastnik–Topolšica (1,3 km) z novim mostom čez Pako in nadvozom prek železniške proge. Ta cesta bo tudi bodoča povezava s Šentvidom oziroma Črno.

– Položitev asfalta v Ložnici do meje z žalsko občino. (Cesta Polzela–Ložnica je v programu žalske občine.)

– Najpomembnejša pridobitev bo nedvomno nova cesta – Šaleška magistrala: Pesje–Lukovica–Gorenje–Šmartno ob paki v dolžini 12,1 km. Ta cesta bo odlična povezava z Zgornjesavinjsko dolino in z novo avtomobilsko cesto, saj ima žalska občina v svojem programu obnovo ceste Letuš–Šentrupert.

– Republiška skupnost za ceste ima v letošnjem programu gradnjo odseka Šalek–Vegradova industrijska cona (2,4 km). Zgrajen bo tudi predor, ki ga financira velenjska občina, in most čez Pako.

– V programu do leta 1980 pa je še izgradnja ceste Vegradova industrijska cona – Huda luknja (3,4 km).

Koliko bomo vpisali?

Da bi v Sloveniji uresničili sprejeti cestni program, potem naj bi v vsaki občini vpisali del[illegible] ljudje in drugi občani pos[illegible] v čimvišjem odstotku. Skrajka, ne bi smelo biti nikogar, ki [illegible] ne bi odločil za vpis posojil[illegible] s tem pomagal rešiti iz z[illegible]losti našo prometno ureje[illegible] Ob tem je treba poveda[illegible] nekatere občine [illegible] že zelo približale.

Vsaka občina naj bi v okviru posojila prispevala določeno vsoto republiški skupnosti za ceste. Ta sredstva bo skupnost porabila za izgradnjo slovenskega cestnega omrežja. Denar, ki ga bodo občani vpisali nad to vsoto, pa se bo porabil za reševanje njihovega občinskega cestnega omrežja, ki bo prav tako omogočilo občinam prometno odpiranje navzven.

Z javnim vseslovenskim posojilom bomo tudi v naši občini, če se bomo vsi solidarnostno odločili za posojilo – to je pogoj če hočemo, da bo ta vseslovenska akcija uspela, zgradili do leta 1980 naslednje: novo cesto Pesje-Lokovica-Rečica ob Paki-Letuš, ki bo pomembna tranzitna pot in obenem odlična povezava z Zgornjesavinjsko dolino; – rekonstruirali cesto Selo (tovarna IGE) proti Paki v dolžini 3,4 km; – zgradili novo cesto Šoštanj-Topolšica v dolžini 1,3 km, z novim mostom in nadvozom prek Pake oziroma železniške proge;

– Posojilo bo nadalje omogočilo, da bomo rekonstruirali cesto Velenje-Obirc (občinska meja z Žalcem). Žalska občina pa ima v svojem programu vključeno nadaljnjo rekonstrukcijo te ceste do Črnove (odcep Dobrna) in naprej do Arje vasi.

– Položili bomo lahko tudi 400 m asfalta v Ložnici na cesti proti Polzeli. Ostali del je v programu žalske občine.

Vse večji promet motornih vozil

Po podatkih je v zadnjih letih tudi v naši republiki zelo narastlo število motornih vozil. Tako pride v Sloveniji eno motorno vozilo na 5,9 prebivalca, v Jugoslaviji na 15,4 prebivalca, medtem ko pride na primer v Zvezni republiki Nemčiji vozilo na 3,5 prebivalca, v sosednji Avstriji pa na 4,2 prebivalca.

ZADNJE DNI PO SVETU...

● ZMAGOSLAVJE KOMUNISTOV

Italijanska komunistična partija je uresničila napovedi, saj so se italijanski volivci na splošnih parlamentarnih volitvah v doslej največjem številu odločili zanje. Medtem ko so demokristjani sicer tudi to pot, tako kot na zadnjih volitvah leta 1972, dobili največ glasov, pa so vendarle komunisti zabeležili velik skok naprej.

Uradni podatki ponujajo naslednje številke: za demokristjane je glasovalo v senatu nekaj več kot 38 odstotkov in v poslanski zbornici isto število volivcev, kar je približno toliko kot so demokristjani dobili glasov leta 1972.

Nasprotno pa so komunisti to pot dobili v senatu nekaj več kot 33 in v poslanski zbornici okrog 35 odstotkov glasov, kar je bistveno več kot leta 1972, ko so dobili le 28 oziroma 27 odstotkov glasov.

Tudi kar zadeva število poslanskih mest so komunisti, ki jih imajo sedaj 228, dobili kar 49 glasov več, medtem ko so demokristjani, ki jih imajo sedaj 263, dobili 4 manj kot na zadnjih parlamentarnih volitvah.

Socialisti so rahlo nazadovali, občuten padec zaupanja pa lahko ugotavljajo neofašisti, ki imajo sedaj le še okoli 6 odstotkov glasov.

Prvi možni komentar teh volilnih izidov je naslednji: italijanska javnost se je predvsem opredeljevala med dvema najmočnejšimi strankama, vse druge z možno izjemo socialistov pa so postale povsem nepomembni statisti na italijanski politični sceni.

Toda osrednjega vprašanja, zaradi katerega so bile volitve sploh predčasno razpisane, namreč kakšna naj bo nova vlada, zadnji volilni boj ni razrešil. Še vedno ostaja povsem odprto kdo bo v novi vladi in seveda tudi kako bo ta delovala.

Demokristjani v prvih izjavah še vedno vztrajajo na starem, že pred volitvami izpovedanem stališču, da nikakor ne pristanejo na sodelovanje komunistov v vladi. Komunisti izjavljajo, da volilni izid dovolj jasno izpričuje željo italijanske javnosti, da v vladi sodelujejo tudi komunisti.

In vendar demokristjani ponujajo partnerstvo v novi vladi samo socialistom, ki pa tudi ponavljajo svoja stara stališča, da namreč nikakor ne mislijo sodelovati v vladi, če v njej ne bodo tudi komunisti.

Tako ostaja pravzaprav vse v nekem smislu še vedno v krožnici starega zaprtega kroga, vendar s pomembnim dodatkom, da predstavljajo v njem sedaj komunisti silo in vpliv, mimo katerega ne bo mogel nihče, ki bo v naslednjem obdobju krojil politično in družbeno usodo italijanskega škornja.

● MINIĆEVA POT

Jugoslovanski zvezni sekretar za zunanje zadeve Miloš Minić, ki je zadnje čase opravil že kar izjemno dolge diplomatske poti, se pogovarja na severu Evrope s svojimi finskimi gostitelji o dvostranskih odnosih in nekaterih drugih političnih ter ekonomskih vprašanjih, ki zadevajo staro celino, pa tudi svet nasploh.

Nevtralna Finska in neuvrščena Jugoslavija sta doslej prispevali že pomemben delež k oblikovanju mednarodnih odnosov v zadnjih nekaj letih, še posebej v pripravah na, in med samo, helsinško konferenco o evropski varnosti in sodelovanju.

Minićev dialog v Helsinkih je posvečen utrjevanju že doseženega in razmišljanju kako bi obe neblokovski državi še tesneje sodelovali ne samo med seboj, marveč tudi pri razreševanju še vedno zajetnega seznama ekonomskih in političnih problemov.

● V LIBANONU EVAKUACIJA

Medtem so v Libanonu, kjer občasno še vedno divjajo boji, s pomočjo Palestinske osvobodilne organizacije in ameriškega VI. ladjevja uspešno opravili prvo evakuacijo tujih državljanov iz Bejruta.

...IN DOMOVINI

PROPAGANDA – Združenje jugoslovanskih bank je izdelalo osnutek propagandnega kodeksa bank. Gre za zbirko pravil in dobrih poslovnih običajev, ki sicer veljajo v odnosih med gospodarskimi organizacijami, bolj malo pa so jih uporabljale banke. Tako naj bi z novim kodeksom odpravili nelojalno konkurenco med bankami. Banke v svojih propagandnih sporočilih ne bodo smele več poudarjati svoje moči in velikosti z uporabo različnih superlativov, prepovedano jim bo dajati nepopolne in neresnične podatke. Prav tako ne bodo smele reklamirati dodatnih, dopolnilnih, premijskih in drugih obresti.

●

PREDOR – Delavci zagrebške „Hidroelektrarne" so začeli vrtati 5000 metrov dolg predor skozi Učko. Ko bo predor zvrtan, bo zelo skrajšana razdalja med Slovenskim Primorjem in mejnimi prehodi z Italijo ter notranjostjo Jugoslavije. Kot pravijo, bodo prvi avtomobili zapeljali skozi predor že čez 36 mesecev. Do takrat bodo prevrtali predor in zgradili 18 kilometrov dovoznih cest. Vse skupaj bo veljalo 572 milijonov dinarjev.

●

POPLAVE – V naši državi poprečno desetino narodnega dohodka pogoltnejo poplave. Samo na ožjem območju Srbije so poplave povzročile lani za 200 milijard starih dinarjev škode. Zato je zadnje čase deležen precejšnje pozornosti predlog profesorja gozdarske fakultete v Beogradu dr. Slobodana Gavrilovića, ki predlaga, da bi ob naših rekah in potokih zgradili nekaj tisoč majhnih akumulacijskih jezer, ki bi ob deževnih dneh zbirala vodo in preprečevala poplave, v sušnem obdobju pa namakala žejne njive, vrtove in sadovnjake. Korist bi bila torej najmanj dvojna. Jugoslovanska zveza za zaščito človekovega okolja se je že zavzela za jugoslovanski program gradnje majhnih jezer.

●

GOSPODARSTVO – Najnovejši podatki o gibanju poprašenja na domačem in tujem trgu kažejo na to, da lahko v prihodnjem obdobju pričakujemo oživitev gospodarske dejavnosti v državi. V prvih petih mesecih so sklenili za 36 odstotkov več izvoznih poslov, kot v istem obdobju lani. Pogodbenih poslov na konvertibilno področje je za 42 odstotkov več.

●

PLAN – Plan družbenega razvoja Jugoslavije od leta 1976 do 1980, ki ga zdaj pripravljajo, bo med drugim predvideval tudi naslednje: stopnja rasti proizvodnje bo predvidoma višja za 7 odstotkov, izvoz bo večji za 8, uvoz pa za 4 odstotke. Vse to bo pripomoglo k nadaljnjemu izboljšanju plačilne bilance države. V skupne investicije bomo vložili 227 milijard dinarjev, zgradili bomo 40 novih elektrarn, nerazvite republike in pokrajina Kosovo bodo solidarno prejeli 87,3 milijarde dinarjev, do 1980 leta se bo zaposlilo na novo milijon in pol Jugoslovanov, zgradili bomo 820.000 stanovanj itd.

●

TURIZEM – Sodeč po turističnih načrtih naj bi do konca leta 1980 končali več objektov z 210.000 posteljami ter prostori v campingih, od tega približno 80.000 v hotelih višje kategorije. Tako bi dosegli s 95 milijoni nočitev – od tega 41 milijonov tujih gostov – devizni priliv dve milijardi dolarjev, s čimer bi se uvrstili med vodeče turistične dežele.

ŽETEV – Na približno 166.500 hektarov zemlje v Slavoniji in Baranji lahko po ocenah službe za kmetijstvo regionalne gospodarske zbornice v Osijeku in regionalne zadružne zveze pričakujemo pridelek približno 70.000 vagonov pšenice. To pomeni poprečen pridelek približno 41,60 metrskega stota na hektar. Družbeni sektor predvideva na 81.400 hektarih poprečen pridelek približno 50, privatni sektor pa 34 metrskih stotov na hektar.

●

ELEKTRARNA – Elektrogospodarski strokovnjaki, ekonomisti, načrtovalci, analitiki in predstavniki drugih pristojnih ustanov na Hrvaškem še niso uskladili stališč o izbiri lokacije za gradnjo druge jugoslovanske jedrske elektrarne, ki naj bi jo postavili na Hrvaškem. Gre za energetski objekt z zmogljivostjo 900 megavatov, ki bo letno proizvajala 6 milijard kilovatnih ur električne energije, oziroma tretjino več kot podobna elektrarna v Krškem. Investicijska vrednost objekta je 16 milijard dinarjev. Strokovnjaki menijo, da sta otok Vir pri Zadru in vas Prevlaka ob Savi v bližini Dugega sela, 20 kilometrov zunaj Zagreba, najprimernejša kraja za postavitev kapitalnega objekta. Toda do dokončne odločitve za eno od obeh lokacij bo treba premagati še veliko ovir. Prve analize so dale prednost Savi, pred enim letom so predlagali lokacijo ob morju.

● REKLI SO TE DNI:

Dr. MARIJAN BRECELJ:

– O vseh vprašanjih, ki zadevajo zdravstveno varstvo, morajo uporabniki enakopravno odločati z izvajalci. To je osnovno ustavno določilo, ki velja za celotno področje družbenih dejavnosti.

DR. ALEKSANDER BAJT:

– Lastnina je družbena, če vsakomur pripada pravica, da uporablja proizvodna sredstva, nikomur pa, da bi jih izkoriščal monopolistično in s svojim izkoriščanjem omejeval drugim pravico do uporabe.

JOŽE OŽBOLT:

– Dandanes vojašnice niso tisto, kar so bile nekoč. Storili smo vse, da fantje v olivnozelenih uniformah z vseh koncev Jugoslavije kar se da prijetno preživljajo vojaške mesece.

Komentar tedna

Brigade in posojilo

Kaže, da za poročevalce tudi letos ne bo napočil čas „kislih kumaric", kar pomeni, da je tudi sedaj pred vročimi poletnimi dnevi pred nami še toliko nalog in obveznosti, da bo potrebno marsika ;postoriti tudi v juliju in avgustu.

Iz tokratnega družbenopolitičnega koledarja, spremljamo ga skozi ves teden, bi radi izločili vsaj dva „dogodka".

Najprej, da so se prav te dni zaprla šolska vrata v Sloveniji in Jugoslaviji, za nekatere pa je hkrati napočil čas, ko se bo potrebno dokončno odločiti, kakšna bo njihova poklicna in življenjska perspektiva. Toda o tem kdaj drugič.

Kljub temu, da se šolska vrata še niso prav zaprla, že je na stotine mladih Slovenk in Slovencev nadaljevalo „šolanje" na najrazličnejših gradbiščih Slovenije in Jugoslavije – od Posočja, kjer je prizadetim prebivalcem potrebno pomagati obnavljati porušene in razmajane domove, do krajev v Srbiji, ki so jih pred dnevi zalile velike poplave, ujma pa je marsikje ogrozila tudi letošnje posevke.

Govorimo torej o mladinskih delovnih akcijah in zdi se, da so letos še posebej številne: tako zvezne kot republiške in lokalne. Tudi smo lahko gotovi, da so za nami časi – tako pa je bilo še pred nekaj leti – ko je število brigadirjev nezadržno usihalo in bi povsem usahnilo, če ne bi Zveza socialistične mladine zastavila vseh naporov, da poživi mladinsko delo v brigadah. In to niti ni bilo pretirano težko, ker se je mladina rada odzvala pozivu svoje organizacije. Bolj točno: odzvala se je klicu na pomoč – bodisi, da je prihajal s Kozjanskega, iz Brkinov ali Posočja.

Še na nekaj bi radi opozorili v tem priložnostnem zapisu: na javno posojilo za gradnjo slovenskih cest. Tudi s pomočjo posojila bomo zbrali takšen kup denarja, s katerim bomo lahko finansirali gradnjo sodobnih cest, poti, ki so življenjskega pomena za vsako sodobno organizirano družbo, za vsak njen kraj ter končno za vsakega njenega prebivalca.

MILAN MEDEN

Brigadirski ho-ruk ob Šaleški cesti

Metoda Lipnik

Zvone Britovšek:

Miran Ravnjak

Ivan Arko in njegov pomočnik Jelko Ferlin pri pomivanju poljske kuhinje

Občinska konferenca Zveze socialistične mladine Velenje je v želji, da bi se kar največ mladih iz velenjske občine seznanilo z brigadirskim življenjem – tovariš Tito je dejal, da so mladinske delovne akcije najboljša oblika socialistične vzgoje mladih – že lani ustanovila brigado Franc Leskošek Luka. Okrog dvajset mladih iz posameznih krajevnih skupnosti velenjske občine je nato odšlo v Zibiko in skupaj pomagalo domačinom pri obnavljanju po potresu porušenih domačij in pri gradnji vodovoda.

Te dni odmeva brigadirski horuk ob Šaleški cesti v Velenju. Prešnjo sredo dopoldne se je namreč zbralo v taboru ob robu otroškega igrišča ob Šaleški cesti 51 brigadirjev-dijakov obeh tretjih letnikov velenjske gimnazije.

Po učnem programu imajo namreč tretji letniki obvezno 14-dnevno proizvodno delo, ki ga lahko zamenjajo tudi z delom v brigadi. No, in oba tretja letnika gimnazije sta sklenila, da se bosta vključila v brigado in pomagala urejevati mesto.

Čeprav so nekateri oddaljeni od svojih domov le nekaj minut ali pa še manj, nimajo zaradi tega nobenih „privilegijev". Če pa se kdo izmed njih vendarle spozabi in se preveč oddalji od tabora, ga glas piščalke, na katero neprestano piska njihva komandantka Marjana Hojan, takoj spomni, da je sedaj brigadir in da ne more domov.

Kot so dejali brigadirji, je brigada prav zaradi tega, ker je v domačem kraju zanje velika preizkušnja, ki pa jim ne dela težav. V taboru resnično pr evladuje pravo brigadirsko življenje.

● BRIGADIRJI IN ŽULJI

Brigadirji velenjske brigade Franc Leskošek Luka imajo prost vstop v velenjsko kopališče. To pa ne pomeni, da lahko pridejo do bazena brez legitimiranja. Ob vhodu morajo pokazati roke in če prodajalka kart opazi, da so žuljave, jih spusti naprej.

Tudi na dlaneh imajo že polno žuljev. Vsak dan ob pol petih zjutraj njihov najbolj priljubljen predmet v brigadi – piščalka zapiska in konec je sladkega spanja. Potem sledi umivanje, urejanje šotorov, ki jim jih je odstopil občinski štab teritorialne obrambe, petje himne in dviganje zastave, zajtrk, nato pa vzame vsak svoje orodje in s pesmijo na ustih oddidejo na delo. Pri delu jim organizacijsko veliko pomagata predstavnika krajevne skupnosti Bruno Trebičnik in Franc Kušer.

Njihov delovni dan traja osem ur, popoldne pa imajo razna predavanja, med drugim so poslušali že predavanja o družbeni samozaščiti, krajevni samoupravi in prvi pomoči. Brigadirji imajo prost vstop tudi na velenjsko kopališče – seveda, kadar jim to dovoli glas piščalke, zelo razveselili pa so se tudi barvnega televizorja, katerega jim je posodila tovarna gospodinjske opreme Gorenje.

V sredo so brigado obiskali predstavniki medobčinskega sveta ZSM Celje, izredno pa so se razveselili obiska reprezentantov Grčije in njihovega vodstva, ki so v času balkaniade v Celju stanovali v hotelu Paka. „Slučajno so zašli med nas", je povedal Dragan Balaban in nas vprašali, kaj delamo. Bili so izredno navdušeni nad takšnim organiziranim delom, v ponedeljek dopoldne pa so nam nekateri celo pomagali pri delu.

V brigadi imajo tudi zelo razgibano kulturno življenje. Za to skrbijo Jelko Ferlin, pomočnik ekonoma in najboljši pisec kronik med brigadirji, Bojan Rožman s harmoniko, Robert Klančnik, pomočnik komandanta, ki pridno tolče na bobne, Dragan Balaban vzame v roke kitaro, če je treba, Marko Virtič pa orglice. Glavni je seveda Tomo Dumančič, kulturni referent.

Najbolj popularen v brigadi je prav gotovo Ivan Arko, glavni ekonom, ki najbolj lačnim menda nikoli ne odreče repete. „Kosilo in večerjo nam vozijo iz Gorenja, zajtrk in malice pa pripravljam sam," je povedal. Ivana so brigadirji zbrali za ekonoma, ker pač ima v tem že izkušnje z raznih šolskih piknikov. S hrano so brigadriji zelo zadovoljni. Prva dva dneva so resda malce vihali nosove, ko pa se je začelo trdo delo, rano vstajanje, pa pripomb ni bilo več. No, seveda se kakšna izjema vendarle še najde.

Metoda Lipnik, ki se je med najinim pogovorom tudi pohvalila z žulji, je zelo zadovoljna z delom in življenjem v brigadi, le . . . „piska piščalke ob 4.30 se še nisem navadila. Vstati ni hudo, le ob pisku me močno stisne. Sicer pa mi je že sedaj žal, da bomo jutri že odšli domov. Ravno navadili se bomo na brigadirsko delo, pa se bomo poslovili. Morali bi delati vsaj tri tedne".

Da brigadirji ne upajo na črno domov, je najboljši dokaz mama Zvoneta Britovška, ki ga je prišla obiskat, ko sem zapuščal tabor. „V začetku je bilo bolj hudo, ker se nismo mogli sprijazniti s tem, da smo tako blizu doma, domov pa ne smemo. Po dveh dneh pa smo se vsi vživeli v brigadirsko življenje in čas, ki ga preživljamo tukaj, bo kar prehitro minil. Mislim, da bi bilo prav, da bi podobne akcije organizirali vsako leto, in to še v večjem številu; kajti mladih je v Velenju veliko."

Miran Ravnjak: „Že prvi dan smo dobili žulje. Ni nam namreč vseeno, kakšen vtis bodo imeli krajani ob koncu našega dela. Prepričan sem, da smo nekaj vendarle prispevali za čimboljšo ureditev te krajevne skupnosti in da bo odslej vedno več tistih, ki jim ne bo vseeno, kakšno je okolje okrog njih".

Tako so pripovedovali v ponedeljek zvečer pred večerjo brigadirji. Veseli so, da so se seznanili z brigadirskim življenjem, pa čeprav v domačem kraju, zadovoljni, da so tudi sami nekaj prispevali za boljšo urejenost kraja.

Njihove želje, da bi takšne delovne akcije morali organizirati v občini vsako leto, najbolje potrjuje, da mladi pripravljeni prevzemajo nase odgovornost in udarniški duh njihovih očetov, ki so s prostovoljnim delom zgradili to, kar imamo danes. Letošnja brigadirska akcija dijakov velenjske gimnazije pa je tudi pomemben prispevek k povezovanju med šolo in krajevno skupnostjo. –VOS–

Takole kislo so se ob malici držali le prvi dan, ko so bili še sveži in spočiti

Piščalka komandantke brigade Marjane Hojan je med brigadirji najbolj priljubljena

Moje dlani so bolj žuljave kot tvoje!

Vaja teritorialcev in SLO

Na podlagi letnega programa vzgoje in urejanja enot teritorialne obrambe je bila sredi junija tridnevna vaja enot krajevnih skupnosti Velenja, Plešivca, Cirkovc in Pake ter enot za posebne namene.

Poleg preverjanja sposobnosti enot in vodilnega kadra je bil glavni namen urejenja preizkus izvidniško obveščevalne dejavnosti krajevnih skupnosti, zavarovanje objektov in manjša taktična vaja – uničenje manjše diverzantske skupine.

Sodelovali so odbori SLO v krajevnih skupnostih Bevče, Šalek, Konovo, Paka, Cirkovce, Plešivec in Škale, ki so pokazali veliko pripravljenost in sposobnost pravočasnega poročanja pridobljenih podatkov.

Z enoto za specialne namene so sodelovali tudi miličniki postaje milice Velenje.

Miličnik Stane Resnik je zelo nazorno prikazal, kako se je treba braniti ob napadu z orožjem ali topim predmetom proti nasilnežu

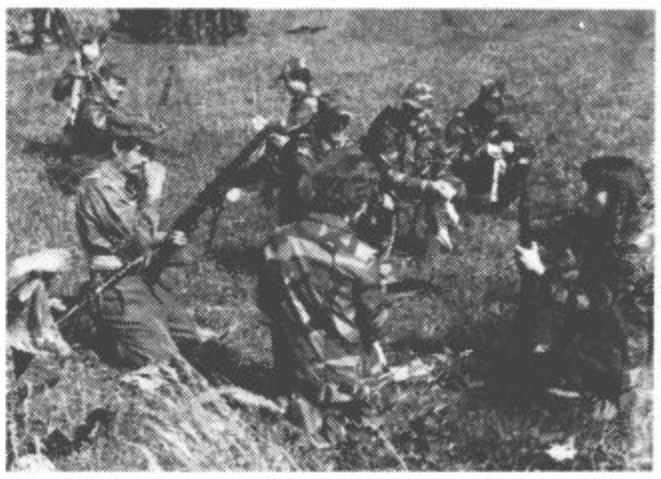

Pripadniki TO so se poleg spoznavanja orožja seznanili še s protidiverzantskim delovanjem

hotel paka

GOSTINSKO PODJETJE

»PAKA« Velenje

- priporoča, da si ogledate nov barski spored v nočnem baru hotela PAKA.
- V restavraciji JEZERO igra kvartet bratov PLESNIČAR iz Avstralije, vsak dan razen ob torkih.
- Mini golf je odprt vsak dan od 9. ure do 19.30. V ponedeljek je mini golf zaprt.

Vabi in priporoča se GOSTINSKO PODJETJE PAKA!

NAŠ ROMAN

● HARRISON E. SALISBURY

900 DNI

Tokrat je v njem potoval tudi Aleksander Rozen. Skozi okna je opazoval okolico. Na cesti je tu in tam zagledal goreče vozilo in ožgano, razpadajočo žival, ki je verjetno do pomladi ne bodo zagrebli.

V tem delu je bila tudi največja strojna tovarna Kirov, kjer je delalo pred vojno na tisoče delavcev. Proti obširnim tovarniškim poslopjem so hitele množice oboroženih ljudi, kot bi se tukaj zbrali vsi Leningrajčani. Iz nasprotne smeri pa so iz utrjenega območja prihajale ženske in otroci, ki so zapuščali svoje domove in odhajali na druga, varnejša območja mesta. Seliti je bilo treba tovarne, sprazniti vsa stanovanjska poslopja in v utrdbah pričakati sovražnika. Ženske v značilnih ruskih rutah, oprtane s culami in kuhinjsko posodo ter često tudi z otrokom v naročju, so se počasi pomikale skozi mesto proti Vasiljevskemu otoku. Onstran tovarniških vrat se je razpočila nemška granata, takoj zatem pa se je že oglasil sovjetski top. Pred predorom se je tramvaj ustavil. Potniki so ostali na svojih mestih in potrpežljivo poslušali voznikovo preklinjanje. Očitno mu je bilo vsega dovolj. Rozen je molče zrl na cesto, kjer so hiteli ljudje z mrličem na nosilih. Pokrili so ga z rjuho. Videli so se le gumijasti škornji, ki so negibno moleli čez nosila.

Rozen se je ustavil pred vhodom v tovarno in čakal, da so mu pregledali dokumente. Spet je lahko opazoval življenje okoli sebe. Pravkar je pripeljal mimo tank in zavil proti utrdbam. Za njim je pridrvel mestni avtobus. Tramvaji so vozili le do Kotlarjevega, kjer je bila remiza. Tramvaj se je ustavil, potniki so morali izstopiti. Bili so blizu fronte. Le še nekaj korakov jih je ločilo od prvih okopov. Med potjo so srečevali vojaške tovornjake, žične ovire, strojnična gnezda, prebijali so se mimo barikad in obšli pokopališče Krasnensk in bolnišnico Forel.

Od tovarne je bilo do bojišča le še dobre štiri kilometre, do središča mesta pa le dobrih šestnajst.

Olga Bergholc je zapisala, da je na fronto hodila „po znanih ulicah, ki so se pojavljale kot sanje v bežnem spominu."

„V hiši z ograjo smo stanovali, ko sem bila še majhna, tam je stal mogočen javor . . . Ko sem odhajala na bojišče, so pred menoj vstajali spomini iz otroških let. Hodila sem po ulicah, kjer sem nekoč tekala s šolsko torbico v rokah . . ."

17. septembra pozno ponoči sta se partijski sekretar Kuznjecov in polkovnik Bičevski odpravila na bojišče. Mesto je bilo nenavadno mirno. Okna stanovanjskih hiš so bil zatemnjena, le tu in tam je ulico razsvetlila modra luč vojaškega avtomobila. Zdelo se jima je, kot bi mesto sramežljivo skrivalo svojo razbolelo in ranjeno dušo. Bilo je povsem spremenjeno in Bičevski je komaj spoznaval nekdanje predele in ulice. Temni obrisi ruševin in sence poslopij so bili podobni grozečim pošastim. Vreme je postajalo hladnejše, otožnejše, lepi septembrski dnevi so se za vedno poslavljali. Kaj se godi za temnimi, zastrtimi okni, je pomislil Bičevski. Tam so le otroci, odrasli pa so na utrdbah in čakajo. Čakajo, kaj jim bo prinesla noč, ki so se je najbolj bali. Čakajo in se utrujajo. Zdaj je delo lažje. Sovražnikove bombe so utihnile pred dobro uro. V daljavi se vidijo le obrisi pojemajočih požarov.

Za remizo sta zaslišala eksplozije možnarjev. Na cesti sta zagorela velika tovornjaka. Ples se je znova pričel. Krenila sta skozi Šeremetjevski park, kjer so ragljale strojnice. Tam je stalo tudi deset kirovskih tankov. V Morskem kanalu so bobneli topovi z ladij, ki so svoje granate usmerili na nemške položaje onkraj Pulkovega.

Polkovnika Pančenka, komandanta enaindvajsete divizije NKVD sta našla v zaklonišču, poveljstvo štirinajstega polka pa je bilo na drugi strani parka. Bili so že na robu Ligova, mesta, ki je bilo v nemških rokah. Lahko so opazovali njihove položaje in premikanje njihovih enot.

Pančenko je nosil bombažni jopič, na glavi je imel čelado, čez ramo pa mu je visela puška. S petrolejko v rokah se je sklanjal nad zemljevidom.

„Je Ligovo izgubljeno? " ga je vprašal Kuznjecov.

„Še vedno vztrajamo," je odgovoril Pančenko. „Rodinov se s svojimi enotami še vedno bije. Ima še dovolj močne enote."

„Kaj pomeni, da ima še dovolj močne enote? " je vprašal Kuznjecov in pomignil v smeri streljanja. „Zdi se mi, da bo teh močnih enot kmalu konec."

„Verjetno bodo vzdržale," je odgovoril Pančenko. „To je šele obmejna straža."

„Verjetno," ga je prekinil Kuznjecov. „Kje bodo vzdržale? Morda v Leningradu? "

Pančenko je molčal.

„Kaj pa postaja v Ligovu? So jo Nemci že zasedli? "

„Da," je zagodrnjal Pančenko. „Ravnokar prihajam od tam. Poskušali smo jih vreči nazaj, pa nam ni uspelo. Pred postajo imajo tri tanke, njihovi vojaki pa imajo avtomatično orožje. Prodrli smo že do vhoda, pa smo se morali spet umakniti. Zjutraj bomo znova poskusili."

Kuznjecov je utrujeno sedel.

„Povejte mi, polkovnik," je nadaljeval, „kako je mogoče, da je vaša divizija včeraj zavzela Ligovo in Staro panovo, danes pa ste ga, namesto, da bi prodrli dalje, znova izgubili? "

Pančenko je na kratko opisal, kako sta njegova polka zjutraj napadla Nemce iz Stare panove, nenadoma pa jih je presenetilo petdeset sovražnikovih tankov. Še preden so se dobro zavedli, so bili Nemci s tanki že v Ligovu.

Kuznjecov je ukazal, naj Pančenko ponovno osvobodi mesto.

„To mi je že ukazal general Fedjuninski," je odgovoril Pančenko. „Zagrozil mi je celo, da bom ob glavo, če ne bom izpolnil povelja."

Naštel je imena častnikov, ki so tega dne padli.

Kuznjecov se je pomiril. Zatem je vstal in krenil k izhodu.

● KAJ HOČEJO FRANCOSKI VINOGRADNIKI

Kri teče zaradi

Začelo se je že pred meseci in se do danes duhovi še niso pomirili. Tretjega marca letošnjega leta se je pred sedežem generalne konfederacije proizvajalcev vina v južni Franciji v Narbonu zbralo več sto vinogradnikov. Vnele so se žolčne razprave, med katerimi so odmevali klici, naj iz zaporov spustijo dva njihova tovariša, hkrati pa so zahtevali tudi spremembo cen vina, ki so iste že pet let. Francoski vinogradniki so prizadeti, ker trgovina vedno pogosteje uvaža cenejša italijanska vina, hkrati pa je močno razvito tudi tihotapstvo.

Pravzaprav se je drama začela že tri dni pred tem ponoči med 29. februarjem in 1. marcem. Vinogradniki iz Narbona so izgubili veliko denarja pri prodaji svojih vin. Napotili so se enostavno do trgovca z vinom Piera Ramella, ki uvaža skoraj 30 % vseh vin iz Italije. Ogorčeni vinogradniki so z avtomobili in kamioni odšli do njegovih skladišč, kjer so prevrtali vse sode in iztočili na tisoče litrov vina. Ko so se vračali proti svojim domovom, jih je na cesti ustavila policija. Nekaj dni zatem so zaprli tri šoferje in dva vinogradnika, ki so napadli omenjena skladišča in jih prepeljali v zapor v Lyon.

Vse to je še bolj razburilo francoske vinogradnike na jugu dežele. Sklicali so „splošno mobilizacijo" in ko je kapetan Greven, komandant policije v Narbonu prišel mednje, so ga zadržali kot svojega talca. Oblast ni hotela popustiti, zato so vinogradniki osvobodili policijskega oficirja, hkrati pa so obvestili o nastalem stanju vse vinogradnike Francije. Kjerkoli so se na cestah pojavili kamioni-cisterne z vinom, so jih ustavili in iztočili. V občinski davčni upravi je v teh dneh eksplodirala plastična bomba. Nekaj sto vinogradnikov je s kamenjem napadlo poslopje policijske in sodne uprave, iz davčne uprave pa so zmetali na ulico ves arhiv. Opustošili so tudi železniško postajo in še nekatera druga poslopja. Podobno je bilo tudi v drugih mestih. Policija se ni več vmešavala, temveč je čakala, da se bodo nemirni duhovi vsaj malo pomirili.

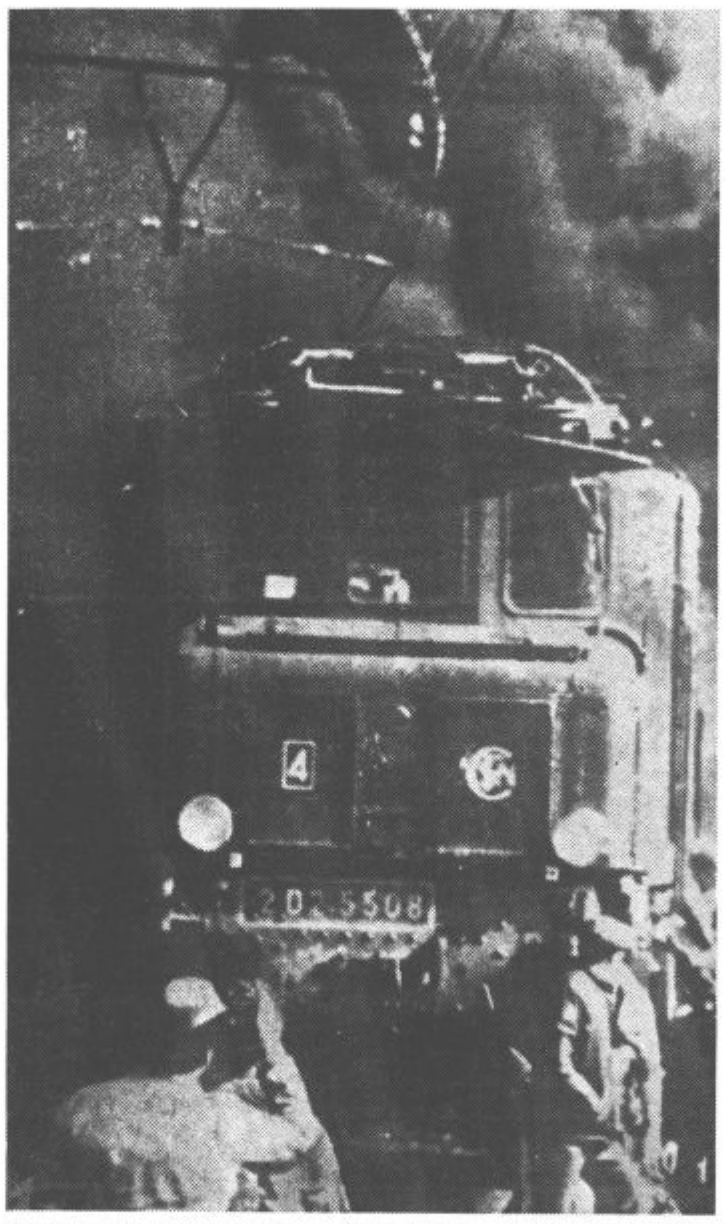

Na sliki napad na železniško postajo v Narbonu, kjer so ustavili in zažgali lokomitivo.

„VOJNA" SE NADALJUJE

Četrtega marca zjutraj so po mestu začeli krožiti gasilski avtomobili in po zvočniku objavljati, da je mesto odslej „mrtvo naselje". Trgovci so takoj zaprli svoje prodajalne, pred konfederacijo pa so se zbrali številni vinogradniki in z lopatami, krampi pa tudi puškami čakali na razvoj dogodkov.

Opoldne se je po ulicah zaslišalo klicanje in žvižganje čakajočih ljudi. Televizija in radio sta namreč sporočila izjavo finančnega ministra iz Pariza, ki je med drugim rekel: „Uporniki so neumni in ne vedo, kaj delajo. Čimprej jih je treba zapreti . . ."

Hkrati so sporočili, da so izpustili tri šoferje, medtem ko so oba vinogradnika pridržali pod obtožbo, da sta sprožila nasilje in povzročila veliko materialno škodo.

Kmalu popoldne se je na cesti pred mestom ustavilo več policijskih avtomobilov, saj je bil že več kot 2 uri ustavljen ves promet in so vinogradniki postavili na cesti barikade in zažgali avtomobilske gume. Policisti so hoteli očistiti cesto, česar pa vinogradniki niso dovolili. Napadli so jih s kamenjem in krampi. Nekdo je začel celo streljati. Policijski oficir se je zrušil, bil je to 41-letni policist, oče dveh otrok, ki je na cesti umrl.

Policisti so se po tem dogodku umaknili v svoje avtomobile, kjer so imeli orožje, puške in mitraljeze. Dvajset minut je na cesti odmevalo streljanje. Eden izmed vinogradnikov, ki je bitko gledal iz daljave, je umrl kot žrtev pobeglega strela. Med policisti je bilo ranjenih 18 ljudi, med njimi nekaj tudi hudo, medtem ko je v taboru vinogradnikov obležalo z lažjimi in hujšimi ranami 20 mož.

Medtem je minister za notranje zadeve v Parizu odšel v vladno palačo in s predsednikom republike Giscardom d'Esteingom poskušal najti izhod iz nastale situacije. V večernem dnevniku je na televiziji povedal naslednje: „Vlada si prizadeva, da vzpostavi red in zagotovi varnost ljudi. V tem smislu tudi nadaljujemo z akcijo."

Peti marec je bil v Franciji dan žalosti. Pokopali so mrtve, ranjenci so bili v bolnišnicah. Vse se je nekako umirilo. Vlada je pokazala željo, da bi se stvari uredile. Odločno pa je bila proti slehernemu nasilju. Med 4. in 5. marcem ponoči so z letali prepeljali v omenjena področja okrog 2000 policistov in veliko mitraljezov. Naslednjega dne so iz zapora izpustili tudi oba vinogradnika. To je malce pomirilo razburjene duhove, barikade so odstranili in promet je bil spet normalen.

Francoska vlada se je zavedala, da se s tem vinogradniki niso pomirili, ampak da bo treba njihove ekonomske težave resno pretresti. O tem je kasneje minister za kmetijstvo razpravljal tudi v Bruslju na sestanku skupnega evropskega trga. To je pripomoglo, da so podpisali sporazum, ki blaži ekonomske težave froncoskih

Pret zaljubljen

Neštetokrat se porajajo učiteljih in profesorjih. Te, smo lahko veseli. Toda pogovarjajo o šoli samo kriv za otrokov neuspeh. ker je tako dosleden in biologijo nenehno kontrol more, mu da enko.

Potem dodajmo tak udarjanje, da je naša šola pedična in ne vem, kaj radi sprejemamo vse tisto, Tako neverjetno smo otrokovo nedejavnost celo

Pa vendar bi morali biti doraščajočega otroka, je zahtevati vsakodnevno Treba je od doraščajoč vključuje v normalno dnev Že zdavnaj je odmrl stavek, češ njemu naj gre bolje, če

Tudi sodni podatki da največ krivih dejanj lenobnega življenja. raščajočega potrebuje delu. Tudi učenje je delo dnevno delo pa je prijetno

Nikar pa pred otroki Bodimo kritični sami in

● PIŠE: BORUT KORUN

● 4

Na obisku pri Hefaistu

● NA MORJU

Iz daljave je skozi soparno in megleno ozračje prosevala silhueta otoka Vulcano. V začetku smo ga komaj razločili, saj se ni dvigoval visoko nad podivjane valove, sedaj pa se je njegov vrh že spajal z nizkimi temnimi oblaki. Njegovo ime je dalo ime vsem ognjanikom na zemlji, sedaj pa komaj še životari. Zadnjič je bruhal konec prejšnjega stoletja. Sedaj vsi njegovi trije ognjeniki počivajo, čeprav so bili nekoč znani po silovitih izbruhih. Edini znak nekdanje aktivnosti so številne fumarole in izviri vroče vode.

Bil je že večer, ko smo pristali v pristanišču Lipari na otoku z istim imenom. Od Vulcana ga loči le ozek preliv.

Prenočišča nam ni bilo težko najti, saj v tem času tudi na jugu Italije ni bilo več turistov. Po večerji smo se odpr avili na kratek sprehod po ozkih ulicah, okrašenih z neštetimi balkoni, med gostilnicami in kletmi, kjer so ti vino natočili kar iz velikih sodov. Mestece se nam je zdelo za spoznanje drugačno od sicilskih mest. Mogoče za toliko kolikor se Sicilija razlikuje od ostale Italije. Kljub temu, da še ni bilo pozno, so bile ulice skoraj prazne. O značilnem južnjaškem večernjem vrvežu ni bilo ne duha ne sluha.

Od Liparija do Strombolija smo se vozili skoraj ves dan. Ustavili smo se namreč na vsakem otoku in otočku, včasih pa celo v dveh pristaniščih enega otoka. Morje je bilo še vedno zelo nemirno in močni valovi so precej opočasnili vožnjo. Končno smo nekaj po poldnevu zagledali Stromboli, ki leži sam za sebe severneje od ostale skupine Eolskih otokov. V slabem vremenu so celo bele obale kamenitih dalmatinskih otokov neprijazne, a temnosiva, skoraj črna podoba devetsto metrov visokega Strombolijevega stožca, ki je molel naravnost iz (2000 m globokega) razbesnelega morja z nekaj stebri pepelnatega dima, ki se je dvigoval iz vrha proti temnim oblakom, je delovala skoraj grozljivo. To je bila prava slika vhoda v temačno in ogljeno podzemlje, kot so si ga lahko predstavljali stari sredozemski narodi.

Na Stromboliju ni pristanišča in v vas San Vicenco smo se izkrcali v čolnu. Veter nam je neprijazno bril okrog ušes in nekaj galebjih krikov nam je bila dobrodošlica, ko smo poskakali na črni pesek. Hiše so bile bele, celo ulice so bile ponekod pobeljene z apnom in na najvišjem delu vasi je kraljevala nesorazmerno velika cerkev. Toda tisto popoldne je bilo, kot da je sivina neba, morja in vulkanskega stožca prekrila apno na stenah hiš. Vse je bilo prazno in zapuščeno, redke kaplje so prihajale z vetrom, ki je pihal z morja in udarjal ob gladki tlak.

Cerkev je ostala že daleč za nami, mi pa smo še vedno sledili poti, ki se je med redkimi hišami vila vzporedno z obalo. Po večkratnem povpraševanju za prenočiščem smo sklenili ostati pri treh dobrodušnih ženicah, sestrah v lepi beli hiši skoraj tik ob morju. Družbo jim je delal le suh pes, nedoločljive pasme, ki se je stiskal k štedilniku in se kdaj pa kdaj otožno in kar ob preblizu zazrl v lonce s kuhajočimi se špageti. Nam to ni vzelo veselja do te jedi, tudi pogled na palce, ki so se z vrhom jagodice dotaknili juhe, medtem ko nam je ena od sester prinesla krožnike k mizi, nam ni pregnal teka. Širok smehljaj na zalitem, z ruto uokvirjenem obrazu je popravil vse. K prijetni domačnosti je prispevala toplota, ki se je širila od štedilnika in posebno nekaj kozarcev vina, s katerimi smo zalili špagete.

Po večerji smo si sklenili pogledati pot, ki vodi na vrh stožca. Pričakovali smo, da bomo odkrili stezo, našli smo pa pravo tlakovano pot. Prav narahlo vzpenjajoča se je vodila proti zahodu in se po kakem kilometru začela strmeje vijugati po položnem pobočju na gosto poraslem z neprehodnim trstičjem. Bil je že mrak in skozi temne oblake se je tu in tam zableščala zvezda. Tudi kaplje niso več padale, vreme se je očitno izboljševalo, toda veter je še vedno vel skozi neskončno trstičje in nekje spodaj pod nami so se na črni obali hrumeče razbijali valovi. Prebijali smo se skozi pravo egiptovsko temo, vsi napeti od pogledov, ki so skozi mrak skušali zaobjeti krivine in vdolbine v poti in pravočasno odkriti kak previsoko štrleč kamen. Vsi naši čuti so bili usmerjeni na kvadratni meter moti pred nami, še govorili smo malo in še to le o vrnitvi. Uvideli smo, da ta večer ne bomo več daleč prišli, ustavili smo se in obrnili. Jutri se bomo povzpeli na vrh in se vsega nagledali, smo se tolažili. Tedaj je za nami nekaj završalo in zahrumelo. Spet smo se obrnili in zagledali živordeč ognjen steber, ki se je dvigoval nekaj sto metrov pred nami. Za hip se je pokazalo vse pobočje, trstičje in naši zbegani obrazi v rdečkasti svetlobi. Potem se je steber razdelil v stotine curkov, ki so se počasi ukrivili in padali nazaj proti zemlji. Svetloba je ponehala, prav tako piskajoči hrup, le tu in tam se je še valila ognjena krogla po oddaljenem pobočju.

ina

inogradnikov. V Bruslju so amreč sklenili, da bo evropska konomske skupnost financi-la predelavo 4 milijonov hek-litrov vina, kar pomeni, da odo uporabili tudi del itali-nskih viškov, ki so povzročili natno znižanje cen na fran-oskem trgu. V Italiji pa bodo repovedali povečanje površin z nsko trto. Cene francoskega na, ki se niso spremenile že et let, se bodo povečale za ,5 %. Tako so, kot je kazalo aj začasno rešili nekaj najbolj erečih problemov, vendar pa prav v teh dneh spet sporo-li, da se vinska vojna v Fran-ji nadaljuje.

Francoski vinogradniki in po-delci so zaustavili v bližini ontpelliera 4 tovornjake in iz ih spustili uvoženo vino, na sto pa zmetali sadje in zele-avo. To so storili seveda iz dobnih nagibov, ker uvoženo no in sadje vpliva na cene mačih pridelkov. Vino-adniki so iz cisterne spustili hektolitrov vina, iz drugih vornjakov pa so zmetali span-o solato in maroške lubenice. ojna se torej nadaljuje!

ana
t škoduje

užinah razgovori o šoli, o da se pogovarjajo o šoli, lo neprimerno je, če se Učitelj za slovenščino je ot za fiziko je neznosen, v vse vedeti. Učiteljica za trokovo znanje in če le

dnosu še nenehno po-ljenjska, preveč enciklo-Ljudje smo pač taki, da je v prid našemu otroku. ljeni, da bi našli krivca za kih.

ljubezni trezni. Otroka, posliti. Treba je od njega ki tako postane navada. otroka zahtevati, da se elo družine, v kateri živi. o ga rodile vojne grozote, ni ni bilo.

bolj govorijo o tem, da je jer je največ sladkega spolno prebujanje do-reusmeritve, sprostitve v pozabimo. Vsako drobno nilo učenčevi dejavnosti. imo le šole in učiteljev. vajajmo tudi otroka!

–V–

FELJTON • 5

Samomorilski potok

Nenadoma so zaslišali govorjenje. Prisluhnili so. Bilo je japonsko! Obstali so kot vkopani. Glasovi so se oddaljili. To je bila najbrž japonska patrola, ki je prišla pogledat, zakaj nenadoma Američani ne streljajo več.

Morali so se odločiti: ali naj še iščejo in tvegajo, da jih bodo Japonci odkrili, ali pa naj se vrnejo. Nihče bi jim ne mogel ničesar očitati, če bi se vrnili. Nihče jih ni silil, naj sploh gredo nazaj. Ampak, če so prišli sem, potem . . .

Korak za korakom so prodirali naprej.

„Tule nekje smo bili, kajne? " je polglasno dejal Caldwell.

„Da," je prikimal Brown.

Poročnika ni bilo nikjer.

„Pokličimo ga," je rekel Caldwell.

„Bilo me je strah kot še nikoli v mojem življenju," je potem pravil Sievers, „bilo je že mračno, vedeli smo, da so Japonci tod okoli, mi pa smo stali ob robu potoka in skušali najti našega poročnika."

Caldwell se je naposled odločil.

„Tommy," je poklical tiho, „Tommy Harvard . . ."

„Tukaj sem," je prišel odgovor iz gostega grmovja, nekaj metrov naprej.

Toda, to bi lahko bila tudi past! Japonci so večkrat tako prevarili Američane. Zato je Caldwell vprašal:

„Kako je tvoje pravo ime? "

„Elisha Atkins," je zaslišal odgovor.

Sedaj so bili prepričani, da ni past. Splazili so se k njemu.

„Fantje," je rekel poročnik, „še nikoli vas nisem bil tako vesel."

Odnesli so ga. Bil je slaboten, vendar živ.

Dva dni si je bataljon mornariške pehote zaman prizadeval, da bi prebil japonsko obrambo in se pretolkel na drugo stran potoka in skozi japonske linije naprej.

Tačas so inženirci mornariške pehote z vso naglico gradili pot skozi džunglo, da bi mogli do potoka priti tudi tanki. Naposled je bila pot gotova in tanki so prišli na položaje bataljona. Vendar pa so kmalu uvideli, da tudi tanki ne bodo nič opravili. Bregova majhnega potoka sta bila preveč strma! Tanki niso mogli preko. Medtem ko je bila ameriška stran potoka še kolikor toliko položna, je bila nasprotna za tanke prestrma.

Zato so poklicali na pomoč buldožer, ki naj bi naredil pot tankom. Hoteli so nekoliko odsekati nasprotni strmi breg potoka, poravnati zemljo in tankom omogočiti prehod.

Japonci so takoj uvideli nevarnost.

Ves ogenj so osredotočili na buldožer.

Mož za možem je padal z vozniškega sedeža na buldožerju. Nekateri so bili mrtvi, nekateri ranjeni.

Kdorkoli je skočil na vozniški sedež je vedel, da je samo vprašanje časa, koliko časa bo živel ali ostal nepoškodovan.

Vozniški sedež je bil povsem nezaščiten. Pred japonskimi kroglami ga ni varovalo prav nič.

Vendar pa so možje brez pomisleka skakali na buldožer in rili po nasprotnem bregu potoka.

Motor je bil ves čas v teku. Komaj je marinec naredil nekaj zamahov z ročico, ga je zadela krogla in če je bil le lažje ranjen je vztrajal še nekaj sekund, dokler ga krogla ni zadela vnovič. In nato je na njegovo mesto skočil nekdo drug.

In tako je delo kljub japonskim strelom napredovalo.

Naposled je bila strmina izravnana in prvi tank je zapeljal na japonsko stran potoka. Za njim so se vsuli marinci.

Japonski položaj je postal kritičen.

Čeprav so začeli z minometalci obstreljevati ameriške tanke, jim to ni pomagalo. Jeklene pošasti so se začele valiti proti njihovim bunkerjem. Iz topovskih cevi so letele granate druga za drugo.

Strojnična gnezda in bunkerji so leteli v zrak kot škatlice. Džungla je bila polna japonskih krikov.

Pred splošnim naskokom ostankov bataljona mornariške pehote so se Japonci umaknili v notranjost džungle.

Prehod preko potoka je bil izvojevan, japonska obramba strta.

Potok je dobil svoje ime.

Rekli so mu Samomorilski potok. Zato, ker je bilo naskakovanje na japonske položaje na drugi strani majhne rečice tako brezupno, samomorilsko dejanje, ki pa ga je mornariška pehota tvegala in uspela.

Večer po uspešnem preboju japonske utrjene linije so bili tankisti, ki so prišli na pomoč, najbolj čaščene osebe v tretjem bataljonu.

Marinci niso pozabili, da bi brez tankov najbrž še dolgo zaman bredli potok in ga barvali s svojo krvjo.

KONEC

Ste že naročeni na tednik Naš čas?

„Oh, seveda . . . pomlad ni daleč, ptice postajajo navihane."

DOMAČE VIŽE

V soboto je bila v Velenju druga revija narodno-zabavnih ansamblov. Najbolje se je izkazal Šaleški instrumentalni kvintet, drugo nagrado je prejel ansambel Planika, tretjo pa Gorski kvintet. Nagrado občinstva je prejel prav tako ansambel Planika. Tekmovanja se je udeležila tudi revija Stop in podelila nagrado harmonikarju Lenartu Ciglerju.

Križanka

VODORAVNO: 1. kosmatinec, gozdna zver, 7. napredovanje v službi, 8. naziv, 9. debela palica, 10. slovenski publicist, začetnik modernega slovenskega alpinizma, Henrik, 12. avtomobilska oznaka za Sisak, 13. hunski poglavar, imenovan „šiba božja", 15. moški pevski glas, 18. znak za kemično prvino rutenij, 20. smešnica, vic, 21. ljubkovalno moško ime, Adolf, 23. zgodovinsko mestece pri Zadru, rimska Aenona, 24. nekoristne, odvečne stvari, 26. človek, ki počasi, težko hodi.

NAVPIČNO: 1. izumrli slon iz ledene dobe, 2. puščavnik, samotar, 3. rimsko število 501, 4. doba, era, 5. ljubezen, zlasti čutna, 6. ekscentrični španski slikar, Salvador, 7. splet las, cvetja, 11. ime slovenskega politika Beblerja, 14. sladek južni sadež, 16. olikanost, 17. posledica ranitve, 18. uspešen angleški filmski producent Arthur Joseph, 19. puč, udarec, 22. ime slovenskega slikarja Šubica, 25. Luchino Visconti.

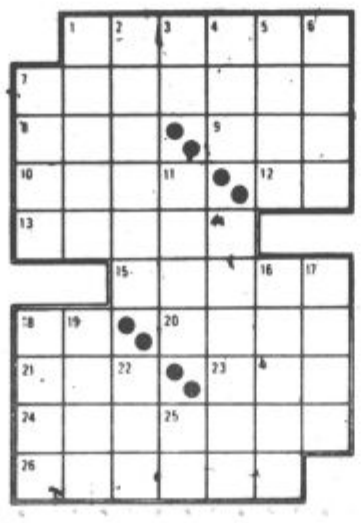

karija na grški vazi iz Liparija

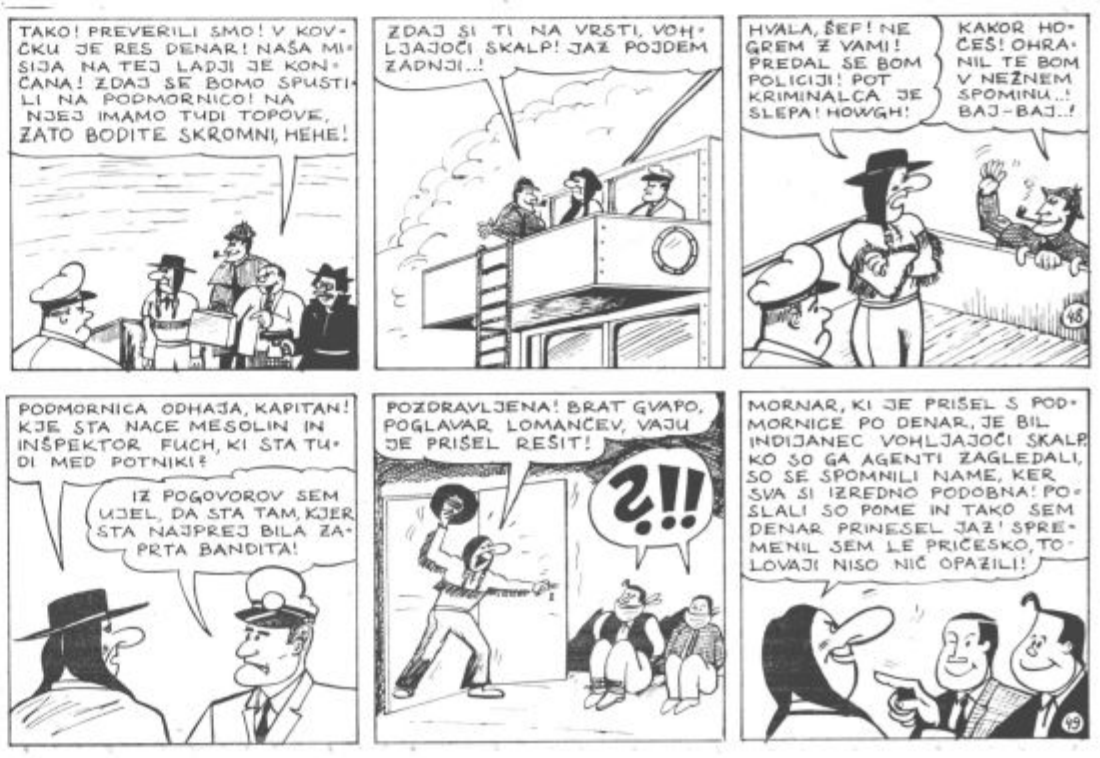

„Vrunčevo nagrado 1976" je v imenu delovne skupnosti vzgojnovarstvenega zavoda Slovenj Gradec prevzela Anica Ogrizek

● IZ UTEMELJITVE ZA PODELITEV »VRUNČEVE NAGRADE ZA LETO 1976« VZGOJNO VARSTVENEMU ZAVODU SLOVENJ GRADEC:

Priznanje za opravljene naloge

Izvršni svet skupščine občine Slovenj Gradec, je na seji 28. maja 1976 v skladu s priporočilom občinskega političnega aktiva soglasno sklenil, da Vrunčevo nagrado za leto 1976 podeli vzgojnovarstvenemu zavodu Slovenj Gradec.

Vzgojno varstveni zavod Slovenj Gradec je v zadnjih letih opravil izredno pomembne družbeno-vzgojne, organizacijske in delovne naloge. Visok odstotek zaposlenih žensk oziroma mater v naši občini je terjal pospešeno reševanje problemov otroškega varstva. Vzgojnovarstveni zavod se jih je lotil z odločno vztrajnostjo, načrtnostjo, predvsem pa s podporo delovnih ljudi, posebej zaposlenih žena. Najpomembnejši dosežek je zato hitra širitev mreže otroških vrtcev oziroma gradnja novih prostorskih zmogljivosti, in to ne samo v mestu, pač pa tudi v drugih krajih naše občine, kar je še posebej pomembno in vredno javnega družbenega priznanja. Tudi načrti so spodbudni in prepričani smo, da jih bo s tako vztrajnostjo in delavnostjo delovnega kolektiva mogoče uresničiti. S tem pa bodo rešeni številni problemi otroškega varstva, ki nas še vedno tarejo.

Vzgojnovarstveni zavod pa je svojo dejavnost razširil še na druga področja; predvsem je veliko storil za organizacijo in uveljavljanje male šole v naši občini, samostojno organiziral številne otroške prireditve, z revijo „Ciciban poje" se že nekaj let vključuje v občinsko praznovanje, organiziral je več prostovoljnih delovnih akcij za urejanje okolja vrtcev itd., kar vse je pomembnem prispevek k utrjevanju široke družbene vloge vzgojnovarstvenega zavoda, v vzgojnem smislu pa vsa ta dejavnost razvija pri cicibanih čut za kolektivnost, delavnost in organiziranost, lastnosti torej, ki si jih mladi člani naše socialistične družbe morajo pridobiti, da bodo pozneje kot delovni ljudje in samoupravljavci podobno in odgovorno ravnali. Poudariti želim, da je v to delo vloženo veliko dodatnih naporov, strokovnosti in ljubezni do poklica.

Zato naj Vrunčeva nagrada pomeni priznanje celotnemu kolektivu vzgojnovarstvenega zavoda Slovenj Gradec za opravljeno bogato, plodno in družbeno pomembno delo, hkrati pa naj bo tudi spodbuda za nadaljnja prizadevanja.

● IZ UTEMELJITVE ZA PODELITEV »OBČINSKE NAGRADE ZA LETO 1976« TEMELJNI ORGANIZACIJI ZDRUŽENEGA DELA GRADNJE IN TURIZEM SLOVENJ GRADEC, GOZDARSTVA IN LESNE INDUSTRIJE LESNA SLOVENJ GRADEC:

Jasni cilji in trdna volja

Turizem in njegov vsestranski gospodarski vpliv postajata v svetu in pri nas vse močnejši dejavnik v oblikovanju družbenega bogastva. Koroška regija in posebej naša občina imata številne naravne in druge pogoje za širok razvoj te gospodarske panoge, vendar pa beležimo vse do leta 1970 na tem področju le skromne rezultate. V tem letu prevzame pobudo temeljna organizacija združenega dela Gradnje in turizem s prizadevnimi posamezniki, ki ob sodelovanju celotnega kolektiva LESNE Slovenij Gradec vnese nove ideje in polet v turistično gospodarstvo regije in občine.

Jasni cilji in trdna volja tega mladega kolektiva, ki mu je bila do nedavnega zaupana zgolj skrb za izgradnjo gozdnih cest in beleži danes 1.150 km dolg trak svojih uspehov, so moč neje prišli do izraza prav v naši občini. Zrasel je Rahtelov vrh, sledi mu letalsko turistično središče v Turiški vasi. Kope že danes nosijo v svet nepozabne stike z neokrnjeno naravo našega Pohorja in lepotami Mislinjske doline.

Precej je bilo potrebnega samoodrekanja in trdega dela članov tega kolektiva, da je iz okrog 30-milijonskih naložb na področju naše občine zraslo:

170 sodobnih ležišč, 450 gostinskih sedežev, 8 žičnic ki lahko prepeljejo na uro 6.500

Predsednik Skupščine občine Slovenj Gradec, diplomirani inženir Ivan Uršič predaja „Občinsko nagrado 1976" vodji temeljne organizacije združenega dela Gradnje in turizem Slovenj Gradec, diplomiranemu inženirju Dušanu Dretniku

smučarjev, 100 in več hektarjev urejenih smučišč, 20 km dostopnih cest k turističnim objektom, 8,5 km daljnovodov, ki napajajo te objekte z elektriko ter številna ognjišča in še kaj.

Prve kmetije so ob pomoči temeljne organizacije združenega dela Gradnje in turizem odprle gostom svoja gostoljubna vrata.

Menimo, da nadaljnje naštevanje ni več potrebno. Vse zgrajeno je postalo del nas, saj se s temi dobrinami srečujemo vsak dan.

Imamo trdno upanje, da se bodo vsi izdelani načrti tega kolektiva, ki predvideva na Kopah ureditev enega najsodobnejših gorskih turističnih središč v naši državi, uresničili. To središče bo lahko nudilo gostoljubje 1.500 stalnim in 3.000 prehodnim gostom. Na voljo bodo številna zabavišča in naprave za aktivno rekreacijo naših delovnih ljudi in občanov. Center bo oplemenitil tudi vse življenje v dolini.

Del tega je že zgrajenega, del pa bo zgrajen že v naslednjem srednjeročnem obdobju.

S podelitvijo občinske nagrade za leto 1976 izrekamo temeljni organizaciji združenega dela Gradnje in turizem, njihovim prizadevnim posameznikom in s tem tudi celotnemu kolektivu LESNE Slovenj Gradec priznanje za vložen trud in opravljeno delo v preteklem obdobju. To priznanje pa naj bo tudi dokaz, da je ubrana prava pot in zagotovilo, da jim bomo pri njihovih prizadevanjih pomagali tudi v bodoče.

● Podeljene plakete prostovoljcem – borcem za severno mejo 1918–1919

Na priložnostni slovesnosti, ki je bila v okviru prireditev ob občinskem prazniku Mislinjske doline, so 5. junija v Slovenj Gradcu podelili 39 plaket Zveze prostovoljcev – borcev za severno mejo 1918 – 1919, in sicer kot priznanje borcem za njihovo ljubezen do domovine in za borbenost, ki so jo izkazali kot borci – prostovoljci v bojih za osvoboditev severne meje v letih 1918 – 1919.

Plakete in diplome so prejeli naslednji člani Prostovoljne enote nadporočnika Franca Krpača Slovenj Gradec: Franc Barl iz Slovenj Gradca, Simon Fišer iz Gradišča, Franc Gros iz Podgorja, Jože Gnamuš in Franc Jug iz Slovenj Gradca, Mihael Jeromel iz Brd, Fortunat Juvan iz Starega trga, Jože Jeromel iz Spodnjega Doliča, Rudi Ježovnik iz Starega trga, Ferdo Hribernik iz Gradišča, Vinko Krušič iz Šentilja, Ferdo Kavnik iz Spodnjega Razborja, Anton Krump iz Tolstega vrha, Gregor Kragelnik iz Gmajne, Ferdo Lampret iz Golavebuke, Gabrijel Lušnec iz Spodnjega Doliča, Ivan Mavc iz Šmartna, Valentin Mrzel iz Slovenj Gradca, Pavel Ovčjak iz Podgorja, Anton Pogorevc iz Tolstega vrha, Jože Razgoršek iz Mislinjske Dobrave, Tomaž Šišernik iz Slovenj Gradca, Franc Turičnik iz Legna, Jakob Vranjek in Srečko Zlatoper iz Šmartna, Janko Župančič iz Slovenj Gradca ter Peter Žvikart iz Pameč.

Plakete in diplome za borce – prostovoljce, umrle v letih 1974 in 1975, to je za Antona Britovška iz Slovenj Gradca, Jožeta Deberška iz Legna, Jakoba Goljata iz Vrhov, Luka Konečnika iz Šmartna, Jožeta Korena iz Slovenj Gradca, Ferda Konečnika iz Mislinjske dobrave, Ivana Ostrovršnika iz Vrhov, Mihaela Rošerja iz Tolstega vrha, Jožeta Urbancla iz Podgorja, Franca Urbancla in Franca Uršeja iz Mislinje ter Bogomira Vodovnika iz Slovenj Gradca pa so izročili njihovim svojcem.

Lazo Ognjanović med pozdravnim nagovorom

Naša NOB — primer enkratnega herojstva

Na osrednji slovesnosti v počastitev praznika občine Slovenj Gradec, ki so se je udeležili tudi delegati pobratene občine Gornji Milanovac ter predstavniki partizanskih enot, ki imajo domicil v Mislinjski dolini, sosednjih občin ter JLA, je spregovoril v imenu delegacije pobratenega Gornjega Milanovca podpredsednik občinske skupščine, Lazo Ognjanović.

Prinesel je pozdrave delovnih ljudi in občanov Gornjega Milanovca prebivalcem Mislinjske doline z najboljšimi željami. Čestital pa jim je tudi za občinski praznik. Med drugim je poudaril, da je bila naša narodnoosvobodilna borba primer enkratnega herojstva celotnega prebivalstva.

V spomin na obisk delegacije skupščine občine Gornji Milanovac v Mislinjski dolini pa je Ivanu Uršiču, predsedniku slovenjgraške občinske skupščine, predal zbirko rodoljubnih pesmi.

S slovesnosti ob začetku obnove oziroma rekonstrukcije ceste Zgornji Dolič – Spodnji Dolič

Obnavljajo cesto

V Zgornjem Doliču je bila te dni priložnostna slovesnost ob začetku obnove oziroma rekonstrukcije ceste Zgornji Dolič – Spodnji Dolič.

Predsednik krajevne konference SZDL Vojko Vodovnik, je na kratko orisal težave, ki jih imajo prebivalci Doliča zaradi neprimerne cestne povezave ter prizadevanja, da bi začeli z obnovo oziroma rekonstrukcijo ceste Dolič-Šentflorjan. Diplomirani inženir Peter Planinšec, predsednik izvršnega sveta skupščine občine Slovenj Gradec, in Tone Mravljak, direktor cestnega podjetja Maribor, pa sta spregovorila o poteku akcije za rekonstrukcijo ceste ter o pripravah na začetek del.

Cestišče bo široko 6 metrov, sklenjen pa je tudi že sporazum, da bo „Viator" postavil avtobusna postajališča ob novi cesti.

Člani okrog 800 družin z območja krajevne skupnosti Dolič, posebej pa še 400 zaposlenih, ki se vsak dan vozijo na delo, največ v delovne organizacije v občini Velenje, so si že vrsto let prizadevali, da bi uredili cesto, po kateri je bil zaradi slabega vzdrževanja in ozkega cestišča promet močno oviran in tudi nevaren.

Del denarja za ureditev ceste Zgornji Dolič Spodnji Dolič bodo prispevali delovni ljudje in občani Mislinjske doline iz sredstev krajevnega samoprispevka, del pa Republiška skupnost za ceste. Obnova oziroma rekonstrukcija ceste Dolič – Šentflorjan je ena od prvih investicij, ki jih bo republiška skupnost za ceste financirala iz posojila, zbranega za ceste. Trenutno je za dela na voljo 3,5 milijona dinarjev. Vsa sredstva za posojilo za ceste, ki bodo zbrana nad določenimi, pa bodo v Slovenj Gradcu namenili za ureditev te ceste.

V Slovenj Gradcu je bilo tekmovanje sanitetnih ekip civilne zaščite. Nastopilo je 28 ekip, najbolje pa so se uvrstili tekmovalci TOZD „Gradnje in turizem" slovenjgraške „Lesne", sledijo ekipe tovarne meril Slovenj Gradec, „Prevent – Toper" Slovenj Gradec, krajevne skupnosti Šele – Vrhe in skupnih služb „Lesne" Slovenj Gradec.

● PO MISLINJSKI DOLINI

8. ŠPORTNE IGRE DELAVCEV USNJARSKE IN USNJARSKO PREDELOVALNE INDUSTRIJE SLOVENIJE

V Turiški vasi pri Slovenj Gradcu so bile 19. junija 8. športne igre delavcev usnjarske in usnjarsko predelovalne industrije Slovenije „Usnjariada 76". Organizator srečanja blizu 600 športnikov ter predstavnikov 18 delovnih kolektivov iz vse Slovenije je bila tovarna usnja Slovenj Gradec.

Predstavniki organizatorja, tovarne usnja Slovenj Gradec, so dosegli naslednje uvrstitve: v šahu so osvojili prvo mesto, v streljanju med moškimi so bili drugi, v kegljanju za moške so osvojili tretje mesto, v kegljanju za ženske pa so bile Slovenjgrajčanke prve. Delavci in delavke tovarne usnja Šoštanj, temeljne organizacije združenega dela industrije usnja Vrhnika, pa so v obeh strelskih disciplinah (moški, ženske) osvojili drugo mesto, kegljavke iz Šoštanja pa so bile tretje. V skupni uvrstitvi je za tovarnama Peko Tržič in Planika Kranj osvojila tretje mesto tovarna usnja Slovenj Gradec, tekmovalci in tekmovalke tovarne usnja Šoštanj pa so bili v skupni uvrstitvi peti.

TRGOVINA STANOVANJSKE OPREME V SLOVENJ GRADCU

V petek, 18. junija, so v spodnjih prostorih novega Umetnostnega paviljona v Slovenj Gradcu odprli trgovino stanovanjske opreme „Slovenijales", ki bo delovala v okviru celjske poslovne enote „Slovenijales". Temeljna organizacija združenega dela Stanovanjska oprema ima zdaj po Jugoslaviji 26 poslovalnic, trgovina stanovanjske opreme v Slovenj Gradcu pa je letos že četrta trgovina, ki jo je odprl ljubljanski „Slovenijales".

RAZSTAVA NOVEJŠIH LIKOVNIH DEL KARLA PEČKA

V galerijskih prostorih poslovalnice Mladinske knjige v Slovenj Gradcu je do 10. julija odprta razstava novejših likovnih del akademskega slikarja Karla Pečka. Pokrovitelj razstave je ljubljanski „Slovenijales". Tokrat se akademski slikar Karel Pečko predstavlja s krajinsko motiviko v precej redki tehniki pri nas – v pastelu.

Stran naših mladih bralcev

DRAGI MLADI PRIJATELJI!

Čas hitro mine! Vendar lahko rečemo, da smo v tem letu postali dobri prijatelji. V naše uredništvo je prišlo zelo veliko vaših prispevkov in vseh nismo mogli objaviti, med počitnicami pa bomo z našo stranjo prenehali, saj boste tudi vi odšli na morje, k stari mami ali kam drugam. Če pa boste doživeli kaj posebnega nam le pošljite svoj prispevek. No, ob koncu naj vam zaželimo še vesele počitnice, jeseni pa sept na svidenje!

LEPO POZDRAVLJENI!

Prebrisani dedek

Bilo je med vojno leta 1943. V Šmartnem pri Slovenj Gradcu je stal velik mlin. V njem je bil mlinar – moj dedek.

Pomagal je partizanom tako, da jim je dajal moko. Nekega dne, ko je položil desko čez vodo pri zadnjih vratih, da odnese moko na drugi breg, je zagledal Nemce. Začel je klicati na pomoč, češ da se mu je zlomilo okno in so vreče z moko popadale ven. Nemci so mu pomagali znositi vreče nazaj v mlin. Partizani tisto noč niso dobili moke, ker dedek zaradi straže ni mogel iz mlina. Partizani so se do solz nasmejali, ko so iz gozda gledali Nemce, kako nosijo vreče.

Nemci niso nikoli izvedeli, da je dajal dedek moko partizanom, čeprav je bila stroga kontrola.

BOGDAN SVEČKO, 3.d
Osn. šola Gustav Šilih

Pohod svobode

V šoli smo imeli pohod svobode. Z njim smo hoteli obuditi tiste najslavnejše čase naše zgodovine – čase, ko so se naši očetje borili za boljši kruh, za svobodo Slovencev in vseh delovnih ljudi.

Vsak razred je bil bataljon. Naša šola si je nadela ime slavne Tomšičeve brigade. Vsak učenec razreda je dobil navodila za pohod v Šentilj. Vsi smo se hitro in veselo lotili priprav. Na kape smo si prišili rdeče peterokrake zvezde, naredili smo si lesene puške in pištole. V šoli smo se postavili v vrsto in odšli. Komandant našega bataljona je bil Drago Vivod, politkomisar pa je bil Matej Gaberšek, za hrano pa je skrbel Arpad. Imeli smo tri desetarje – vodje čet in eden izmed njih sem bil tudi jaz. Ni nas bilo strah kako, saj živimo v svobodni domovini. Bilo nas je veliko in počasi smo krenili proti Šentilju.

V Šentilju nam je pripovedoval svoje partizanske zgodbe tovariš Albin Medved.

Intendant in njegova pomočnika so odšli po malico. Po malici smo imeli kratek vesel program in po programu smo odšli na partizanski miting, ki so ga organizirali stari partizani.

Na nebu so se začeli zbirati temni oblaki in mi smo mislili, da bo nevihta, zato smo odšli proti Velenju.

Na poti smo prepevali, da bi si pregnali žejo. Za nami pa so korakali stari borci in tudi ti so prepevali partizanske pesmi ob glasu harmonike.

Mi vsi znamo ceniti svobodo in jo bomo zmeraj cenili, ker vemo, koliko je bilo prelite krvi, da danes svobodno živimo.

PETER ZLODEJ, 4. d
OSN. ŠOLA GUSTAV ŠILIH

Moj poklic

Sedim za mizo. Učiti bi se morala za prihodnji dan, toda kaj, ko je zunaj tako lepo. Zazrem se skozi okno, knjiga pa obleži na mizi kot odpadna stvar. Premišljujem kaj bo, če se ne bom naučila, ali bom lahko dosegla poklic, ki sem si ga izbrala. Tedaj se zamislim, kako bom ta poklic opravljala.

Vidim se, kako sedim sredi velike skupine otrok, nekateri so večji, drugi majhni. Učim jih pesmice, jim berem pravljice in jih učim raznih igric. Med njimi se počutim tudi sama mlajša. Mirim otroka, ki je pravkar zajokal, ker ga je nekdo udaril. Tistega bi morala kaznovati, pa se spomnim, da sem bila sama takšna, zato ga samo opozorim, da manjše kot je on ni lepo tepsti. Učim jih, da si morajo pred malico umiti roke. Kmalu mi mine čas med malimi razgrajači, ko prično prihajati starši in jih voditi domov. Ostali so samo še otroci, katerih starši so v službi popoldne. Ti pa so utrujeni in so zaspali. Sedim in jih opazujem kako spijo, upam, da imajo lepe sanje. V kotu se prebudi otrok in joče, prebudi tudi ostale. Vsi so zopet pri igri. Ko je najlepše pridejo ponje starši. Vesela sem, da opravljam poklic, ki sem ga sama izbrala.

Toda, v sobo stopi mama. Hotela je vi deti, če se učim. Če se ne bom učila, bom morala izbrati poklic, ki ne bo zahteval dobrega uspeha, vendar pa ga ne bi opravljala z veseljem.

Nič več me ne zanima lepa pokrajina, ki jo vidim skozi okno, ne zanimajo me lepo vreme in otroci, ki se razposajeno podijo po travniku, sedaj se z veseljem učim, ker vem zakaj se učim.

TATJANA RUDNIK, 8.a
Osn. šola Bratov Letonje

Pismo vrstniku

Za Vietnamske otroke smo zbrali denar. Kupili jim bomo šolske potrebščine. Vietnamski otroci so zelo trpeli. Tam je bila vojna. Otroci so bili večkrat lačni. Med vojno se niso mogli učiti. Ostali so brez staršev.

Marina Medved, 1. b
O.š. Šmartno ob Paki

Sonja Drev, osnovna šola Karel Destovnik Kajuh: Srečanje

Radi beremo partizanske zgodbe

Rad berem knjige o narodnoosvobodilni vojni. Knjige mi povedo, kakšen je bil začetek vojne, kako so nastajale čete, bataljoni, brigade in divizije.

V gozdovih so se začeli zbirati partizani, ki pa so bili sprva zelo slabo oboroženi. V mestu pa so delovale skupine ilegalcev. Tudi otroci so se borili proti sovražniku, to so bili mladi kurirji. Zgodbe o njih so za nas najbolj zanimive, saj so bili to naši vrstniki.

Všeč mi je zgodba o kurirju Niku, ki je nosil važno sporočilo partizanom. Po poti je padel v nemško zasedo. Da Nemci ne bi odkrili pisma, ga je pojedel.

Vsi radi beremo zgodbe iz narodnoosvobodilne borbe, vendar smo srečni, da živimo v svobodni domovini in si želimo, da ne bi bilo vojne nikoli več.

David Dovšak 3. c
Osn. šola Gustav Šilih

NAŠ RAZRED

Naš razred je v kletnem prostoru. Ima manjša okna in je zato temnejši. Razred je na zadnji strani šole, kjer je parkirni prostor. Več avtomobilov je parkiralo pred šolo, nekateri so puščali motorje avtomobilov kar prižgane. Potem so uhajali tisti smrdljivi plini skozi okno v razred. To se je ponavljalo iz dneva v dan. Nekega dne pa smo postavili cvetlične posode, v katere bomo zasadili rože. Učenci 3. b razreda bomo videli v teh rožah vsaj delček narave.

Mateja Borovšak, 3. b
O.š. Anton Aškerc

VELENJSKA TOMBOLA

Sindikat velenjske ERE in Turistično društvo Velenje sta v nedeljo organizirala v Velenju že 17. tradicionalno tombolo. 950 manjših in 18 bogatih dobitnikov je bilo „krivih", da so tega dne prebivalci iz vse Slovenije dobesedno preplavili Velenje. Ena izmed zanimivosti letošnje tombole je bila v tem, da jo je organizator predstavil na desno stran Šaleške ceste v neposredno bližino gozda, da so lahko privrženci te igre na srečo preživljali in igrali tombolo v senci smrek. Ko se je začela igra za glavne dobitke, so tudi ti vzkipeli in se prerinili iz hladne sence na sonce, ki je neusmiljeno žgalo. Seveda so v nedeljo na svoj račun prišli tudi prodajalci osvežujočih pijač, zlasti piva. Koliko so ga prodali, nismo spraševali, gotovo pa zelo veliko, če je bilo po neuradnih podatkih na tomboli več kot 20 tisoč ljudi.

Glavni dobitki, po katerih so vsi najbolj sanjali so bili – seveda avtomobili: katrca, diana in pa fičo, brez katerega si tombole skoraj ne znamo predstavljati. Njihovi lastniki so postali: Dominik Fifolt iz Maribora se je odpeljal s katrco, Stanko Malinšek iz Vitanja je zadel diano, Ivanki Šeško, ki je prišla na tombolo iz Preddvora pri Kranju, pa je tombolska karta prinesla fička. (Na sliki srednji trije spredaj).

● **V ŠALEKU**

Tekmovalo 585 gasilcev

Že dolgo nismo videli na kupu toliko gasilcev kot v nedeljo v Šaleku. Tamkajšnje gasilsko društvo je organiziralo že šestič zapored veliko gasilsko tekmovanje, katerega se je letos udeležilo kar 65 gasilskih desetin iz raznih krajev Slovenije.

Kljub temu, da je sonce neusmiljeno pripekalo, tekmovalcev to ni motilo, ampak so se zelo zagrizeno borili, da bi zbrali kar največ točk. Tekmovali so v vezanju vozlov in trodelnem napadu. Tekmovanje je pokazalo, da so desetine zelo dobro pripravljene za tekmovanja, s tem pa tudi za posredovanje v primeru požara ali kakršnekoli druge naravne nesreče.

Pokrovitelj nedeljskega medobčinskega tekmovanja za Šaleški pokal je bila zavarovalnica Sava. Direktor poslovne enote Celje Božo Jurak je prvim trem – desetini iz Begunj, ki je zbrala 734,9 točk, Slovenske Bistrice 734,5 in gasilcem iz Oplotnice (zbrali so prav tako 734,5 točk) podelil lepe pokale, vse preostale desetine pa so dobile spominska darila.

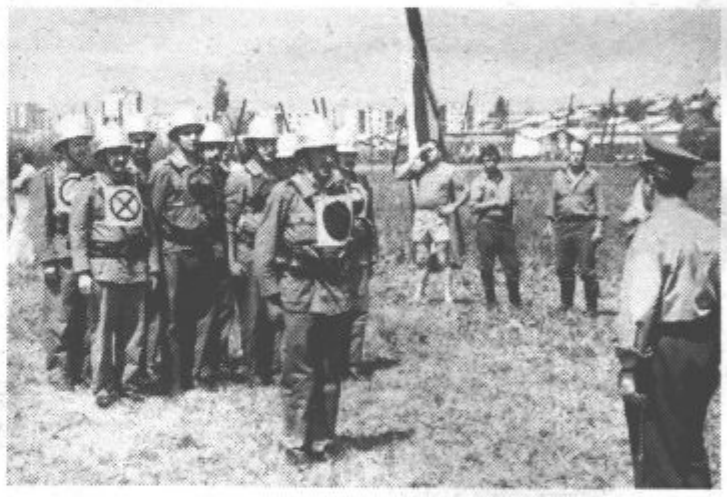

Desetina Družmirja pripravljena za tekmovanje

V imenu krajevne skupnosti Šalek je njen predsednik Mirko Melanšek izročil posebno nagrado gasilcem iz Anhovega kot najbolj oddaljeni desetini na tekmovanju. Predstavnik gasilskega društva iz Ajdovščine pa je s posebnim priznanjem nagradil domače gasilsko društvo za dobro organizacijo tekmovanj, ki so v Saleku vsako leto.

Nedeljskega tekmovanja se je udeležilo tudi pet desetin iz velenjske občine. Desetina GD Velenje mesto I je bila šesta 728,5; na 13. mesto se je uvrstila druga desetina GD Velenje mesto 720,9, 14. GD Družmirje 720,9, 15. GD Šoštanj 719,3, in 21. IGD tovarna usnja Šoštanj s 713 točkami.

● **OB 20-LETNICI GALIPA**

Priznanja in nagrade

Šoštanjsko podjetje Galip, v katerem je zaposlenih nekaj manj kot 200 delavcev, v glavnem žensk, slavi letos 20-letnico obstoja. Ob tem jubileju so v soboto povabili v vilo Široko pri Šoštanju vse tiste delavke in delavce, ki so v kolektivu že dvajset oziroma deset let.

Direktor podjetja ing. Vladimir Leban se je vsem v imenu kolektiva zahvalil za njihovo dolgoletno zvestobo kolektivu in obenem izrekel željo, da bi se na takšni slovesnosti dobili tudi čez pet, deset let. Nato je dvaindvajsetim delavcem in delavkam, ki so v Galipu že dvajset let, in osmim, ki so člani delovne organizacije deset let, izročil posebna priznanja in denarne nagrade.

Direktor Galipa ing. Vlado Leban podeljuje priznanja jubilantom.

● SKUPŠČINA OBČINE VELENJE

Vprašanja delegatov in odgovori

VPRAŠANJE:

Predsednika sodišča združenega dela naj se vpraša, kaj je želel povedati z za nas ne povsem razumljivim zadnjim stavkom drugega odstavka na tretji strani, ki se glasi: „Ne glede na izid v obeh primerih ugotavlja sodišče, da ima TOZD Elektronika pri Gorenju precejšnje število zaposlenih in da bi se vsi odgovorni faktorji morali potruditi, da se tudi v posameznih TOZD okrepi delavsko samoupravljanje."

Vprašanje je postavil delegat TGO Gorenje TOZD Elektronika, dne 26.5.1976

ODGOVOR

Verjetno je delegatu nejasen tisti del stavka, ki se glasi: . . .„da bi se vsi odgovorni faktorji morali potruditi, da se tudi v posameznih TOZD okrepi delavsko samoupravljanje". Stavek je treba razumeti v kontekstu celotnega poročila. Sicer sem pa mislil, da glede na konkretna spora med TOZD Elektronika na eni strani in skupnimi službami pri TGO Gorenje na drugi strani, obstaja nevarnost, da bi se sporna situacija razrastla tako, da bi se spori med delovno skupnostjo skupnih služb in TOZD Elektronika pri TGO Gorenje nadaljevali in v takšne spore zapletli tudi druge TOZD TGO Gorenje. Iz tega bi lahko nastala situacija, ko bi prišlo do sporov med posamičnimi TOZD TGO Gorenje, dalje spori med posameznimi TOZD in skupnostjo skupnih služb TGO Gorenje. V takšni situaciji bi zagotovo trpel razvoj delavskega samoupravljanja na nivoju ozir. v okviru delovne skupnosti skupnih služb, dalje na nivoju posameznih prizadetih TOZD. Še posebno nevarno bi bilo, da bi takšne sporne situacije lahko onemogočale razvoj samoupravnih odnosov v okviru posameznih TOZD. Pri tem je treba upoštevati, da je TOZD Elektronika pri TGO Gorenje številčna delovna skupnost, kar zahteva, da se samoupravni odnosi razvijajo v delovnih skupinah, kakršnih je v okviru TOZD Elektronika gotovo veliko, ne glede na to, kako jih imenujejo. Vse te okoliščine sem imel v svojem poročilu v mislih in upam, da je delegat z odgovorom zadovoljen.

Sicer pa menim, da je potrebno glede teh vprašanj ponovno proučevati „Oceno uresničevanja ustave", kakršna je bila sprejeta na III. seji CK ZKS v letu 1974 in doseči, da bodo sklepi te seje uresničeni.

(Odgovor je posredovalo Sodišče združenega dela Celje).

VPRAŠANJE:

Kdo je odgovoren za sežiganje smeti na odlagališču?
(Vprašanje je postavila delegacija TOZD RLV)

ODGOVOR:

KOC Velenje TOZD Komunala je po občinskem odloku zadolžena za opravljanje javne snage in odlagališča smeti in odpadkov. Na odlagališču odpadkov in smeti so bili v preteklosti pogosti požari. Da bi preprečevali požare smo v letu 1974 zgradili vodovodni sistem za gašenje požarov in uvedli stalno čuvajsko službo. Ta ukrepa sta zagotovila, da v zadnjih dveh letih ni bilo požarov v večjem obsegu.

Na odlagališče odpadkov in smeti se vozijo predvsem le lahko vnetljivi materiali od papirja do lahko vnetljive oziroma celo eksplozivne kemikalije. V sušnem obdobju zadnjih spomladanskih dni, ko je tudi okolje odlagališča zelo suho, pa je najmanjša iskrica dovolj, da ob takšni sestavi materialov vzplamti požar, ki ga z običajnimi sredstvi ni mogoče pogasiti. Na odlagališču ni mogoče povsem zanesljivo kontrolirati sestave pripeljanih odpadkov med katerimi so zlasti v zgodnjih spomladanskih dneh neugasli ogorki pepela zelo nevarni za povzročitev požara. Pa tudi drugih povzročiteljev požarov ne manjka in to od globinskega samovžiga, do namernega netenja požarov.

Zagotovo bo mogoče preprečiti požare na odlagališču odpadkov in smeti le z ustreznim občinskim predpisom, da se vsi odpadki kot zasipni material vozijo na odlagališče, da se odpadki in smeti deponirajo, kot ima to problematiko urejeno večina slovenskih mest. V nasprotnem primeru pa bo potrebno zasipni material posebej dovažati, kar bo povzročilo znatno povišanje cene tovrstnih uslug.

(Odgovor je posredoval Komunalno obrtni center Velenje).

VPRAŠANJE:

Z oziroma na perečo potrebo po družbenem pravobranilcu samoupravljanja postavljamo delegatsko vprašanje, zakaj kljub temu, da že več kot eno leto ne dobimo kandidata za občinskega pravobranilca, še nismo dali na dnevni red in potrdili pristojnosti regionalnega družbenega pravobranilca samoupravljanja. Predlagamo, da se to da na dnevni red na naslednji seji skupščine.

(Vprašanje je postavila delegacija TGO Gorenje TOZD Elektronika).

ODGOVOR:

Koordinacijski odbor za kadrovska vprašanja pri Občinski konferenci SZDL Velenje je na zadnji seji dne 2.6.1976 obravnaval predlog za kandidata za družbenega pravobranilca v občini Velenje. V prepričanju, da bodo najkasneje do 20.6.1976 opravljeni vsi formalni postopki za imenovanje „pravobranilca", ni potrebno predlagati skupščini občine v potrditev začasnega imenovanja pravobranilca.

(Odgovor je posredovala Občinska konferenca SZDL Velenje).

TRGOVSKO PODJETJE NAMA LJUBLJANA, Tomšičeva 2

OBJAVLJA
prosta delovna mesta za

TOZD – VELEBLAGOVNICA VELENJE

1. KUHARICO
2. MIZARJA

POGOJI:

pod 1. gostinska šola za kuharje, 5 let prakse v stroki, poskusno delo 1 mesec, delo za nedoločen čas, higienski minimum.

pod 2. pohištveni mizar, poskusno delo 1 mesec, delo za nedoločen čas.

Pismene ponudbe s kratkim življenjepisom in dokazilom o izobrazbi in praksi sprejema kadrovska-socialna služba podjetja Ljubljana, Tomšičeva 2, 8 dni po objavi.

OBČINSKA SKUPNOST OTROŠKEGA VARSTVA VELENJE

RAZPISUJE
delovno mesto

vzgojiteljice za potujoči vrtec

POGOJI:
— končana srednja vzgojiteljska šola.

Osebni dohodki po samoupravnem sporazumu za določitev dohodkov in osebnih dohodkov delavcev v VVZ. Stanovanje ni zagotovljeno. Rok za prijavo je 15 dni po objavi na naslov: Občinska skupnost otroškega varstva Velenje — izvršni odbor, Velenje, Titov trg 1.

Informacije telefonično 851-105.

● V OBČINI VELENJE

Velika migracija zaposlenih

Velike zaposlitvene možnosti tako glede uresničevanja poklicnih ambicij kot zadovoljevanja ekonomskih potreb, sorazmerno dobra prometna povezanost in tudi dokaj kratke medobčinske relacije vplivajo na čedalje močnejše dnevno migriranje zaposlenih v občini Velenje.

Skupnost za zaposlovanje je v letošnjem letu izvedla popis zaposlenih iz katerega ugotavljamo, da se vozi na dan iz drugih občin v Velenje 4.000 oseb, kar je prek 20 odstotkov zaposlenih v občini Velenje v lanskem letu. Tako visko odstotek dnevnih migrantov ima vrsto pozitivnih in seveda tudi negativnih posledic. Pozitivne se kažejo v prvi vrsti v izpopolnitvi primanjkljaja delavcev, ki je v občini prisoten že vrsto let, medtem ko se negativne odražajo v nepovezanosti delovnega mesta s krajem bivanja ter vrsti spremljajočih pojavov kot so organiziranje prevoza, trošenje dohodka, pa do reševanja stanovanjskih, kulturnih, zdravstvenih in drugih vprašanj. Velik del dnevnih migrantov se namreč ob rešitvi stanovanjskega vprašanja, vendarle želi preseliti v Velenje.

Pretežni del oseb, ki se dnevno vozi na delo v Velenje, prihaja iz občin Žalec in Slovenj Gradec, Samo iz omenjenih dveh občin se vozi na delo v Velenje preko 2.000 delavcev na dan. Okrog 800 jih prihaja tudi iz občin Celje in Mozirje veliko pa jih je tudi iz občine Slovenske Konjice in Ravne na Koroškem.

Kvalifikacijska struktura dnevnih migrantov je občutno slabša od strukture vseh zaposlenih v občini, saj je ozek profil, nepriučeni in priučeni delavci, udeležen kar s 63 odstotki, medtem, ko so le ti po omenjenem popisu v celoti udeleženi le s 43 odstotki. Po pričakovanju je največ dnevnih migrantov zaposlenih v industriji in rudarstvu, ki zajema skoraj 80 odstotkov celotne populacije migrantov. Z občutno nižjim deležem, ki pa ga ne moremo zanemariti, ji sledi trgovina z gostinstvom, kulturno-socialna dejavnost ter gradbeništvo.

Poleg delavcev, ki se vozijo v občino je pomemben tudi podatek, da odhaja iz naše občine na delo drugam 208 delavcev, od tega največ v Celje, Mozirje in Žalec. Ti bi lahko krili tiste, ki prihajajo v občino le 5-odstotno.

Mnenja smo, da je zelo visoka stopnja dnevnega migriranja v občino Velenje v veliki meri rezultat ekstenzivnosti, ki smo ji priče v zaposlovanju v zadnjih letih. Dejstvo pa je tudi, da pri načrtovanju in razvoju gospodarstva posvečamo premalo pozornost razpoložljivemu delovnemu potencialu, ki ga imamo v občini. Bodoči razvoj gospodarstva bi moral bolj kot doslej temeljiti na kapitalno, ne pa na delovno intenzivnih gospodarskih panogah.

ŠTEFKA KORDEŠ

● PRIPRAVE VELENJSKIH RUDARJEV NA PRAZNOVANJE 3. JULIJA:

Praznično kot vselej doslej

Tudi letos pripravljajo za 3. julij, praznik rudarjev, v Velenju vrsto prireditev. Komisija za pripravo praznovanja je na zadnji seji sprejela program prireditev, ki se bodo začele prihodnji petek, 25. junija, končale pa v nedeljo, 4. julija.

25. in 26. junija bo na mestnem kotalkališču mednarodni kriterij v umetnostnem kotalkanju. 26. junija bo na mestnem rokometnem igrišču tudi rokomenta tekma Rudar Velenje: Šoštanj.

1. julija bo v Šoštanju, na tamkajšnjem košarkarskem igrišču, mednarodni košarkarski turnir v organizaciji „Elektre", istega dne pa bodo ob 19. uri v Delavskem klubu Velenje pripravili sprejem za upokojence.

2. julija bodo v temeljnih organizacijah združenega dela in v delovni skupnosti skupnih služb na priložnostnih slovesnostih podelili priznanja in nagrade za 10, 25 oziroma 30 let dela na Rudarsko elektroenergetskem kombinatu Velenje. Istega dne bo v sejni dvorani Skupščine občine Velenje slavnostni sprejem novih članov v Zvezo komunistov.

Na večer pred praznikom velenjskih rudarjev bodo pred Domom kulture v Velenju nastopili Rudarska godba, pevski zbori in Šaleška folklorna skupina. V delavskem klubu pa bodo podelili priznanja in nagrade za 20 let dela na rudarsko elektroenergetskem kombinatu Velenje ter za 10 let sodelovanja v reševalni četi velenjskega rudnika. Zvečer pa bo kanonada, ognjemet in kresovanje pri mestni smučarski skakalnici.

2. julija prispejo v Velenje udeleženci mednarodne kolesarske dirke „Po Jugoslaviji"; rudarsko elektroenergetski kombinat Velenje je pokrovitelj ene etape te dirke. Na stadionu pri velenjskem jezeru pa bo prijateljsko srečanje nogometnih moštev zveznih drugoligašev.

3. julij, stanovski praznik rudarjev, bodo v Velenju in Šoštanju naznanili zvoki godb na pihala. Kot je že običaj se bo ob 8. uri zbrala na Titovem trgu parada rudarjev in pol ure za tem krenila po mestnih ulicah do kotalkališča. Tam bo osrednja proslava rudarskega praznika, združena s sprejemom absolventov rudarske šole v knapovski stan.

3. julija bo v Velenju ob 13,15 start udeležencev mednarodne kolesarske dirke „Po Jugoslaviji".

Na velenjskem gradu pa bo piknik za vse člane delovnega kolektiva Rudarsko elektroenergetskega kombinata Velenje, na katerem bo med drugimi nastopil tudi ansambel „ Los Paraguayos".

4. julija bo v Delavskem klubu šahovski turnir, na stadionu pri velenjskem jezeru pa ženski atletski troboj Bolgarija – Italija – Jugoslavija. Rudarsko elektroenergetski kombinat Velenje pa bo v okviru praznovanja rudarskega praznika sodeloval tudi pri izvedbi motocrossa, ki ga pripravlja Avtomoto društvo Šaleška dolina.

Ste že naročeni na tednik Naš čas?

GIP »VEGRAD« VELENJE

razpisuje

JAVNO DRAŽBO

ZA PRODAJO OSNOVNIH SREDSTEV

1. žlica vibracijska	2 kom
2. skobelni stroj	1 kom
3. vrtalni stroj	1 kom
4. kompresor Fagram	1 kom
5. tehtnica 200 kg	1 kom
6. vrtalni stroji SIMBI	10 kom
7. motorni valjar	1 kom
8. transformator	1 kom
9. turbosol	1 kom
10. cilindr. rotacij. mreža	1 kom
11. vitelj Demag	1 kom
12. tajfun	2 kom
13. ohišje elevatorja	
14. pomivalna miza	1 kom
15. hladilnik	1 kom
16. miza telefonska	1 kom
17. računski stroj – razni	10 kom
18. tov. avto FAP z dvig. Fassi	1 kom
19. oseb. avto Zastava 125	1 kom
20. prikolica Gorica 7 t	1 kom
21. kombi Zastava K-750	1 kom
22. nakladač Radoje Dakić	1 kom

Dražba bo 30. 6. 1976 ob 16. uri na prostoru centralnega skladišča za mehanizacijo »Vegrad« v bližini St. jaška.

Vsi interesenti morajo plačati 1/2 ure pred začetkom varščino v višini 10 % vrednosti izklicne cene.

Ogled sredstev je možen 1 uro pred začetkom dražbe.

mali oglasi

Oddam sobo, brezplačno, poštenemu dekletu. Za povračilo želim, da mi pomaga pri varstvu otrok. Leskovec Ljuba, Vojkova cesta 1, Velenje.

Gradbeno parcelo v Mozirju prodam. Informacije: telefon 25–278.

Rudar v slovenski ligi?

Preteklo nedeljo se je končalo nogometno prvenstvo v vzhodni in zahodni conski ligi. V vzhodni ligi je s precejšnjo prednostjo zmagalo moštvo Litije pred drugouvrščeno Ljubljano. Zmagovalec vzhodne lige še ni znan.

V končni lestvici zavzema prvo mesto Branik s 35 točkami, kolikor jih ima tudi velenjski Rudar, vendar imajo Mariborčani boljšo razliko v danih in prejetih golih. Ker pa še ni rešena pritožba Rudarja na srečanju z mariborskim Kovinarjem, ki so jo Velenjčani izgubili z rezultatom 2:1, bo zmagovalec znan šele po odločitvi tekmovalne komisije. Če bo pritožba rešena v korist Velenjčanov, bo prvak Rudar, sicer pa Branik. Zmagovalec postane član slovenske nogometne lige, medtem ko bo drugouvrščeni igral z moštvom Ljubljane kvalifikacijsko tekmo za vstop v višjo ligo.

V zadnji tekmi so Velenjčani premagali nogometaše iz Bakovcev z visokim rezultatom 6:2 (3:1).

Za moštvo Rudarja so igrali Matič, D. Frangeš, Vince, Krsmanovič, J. Hudarin, R. Frangeš, Topčič, Popov, Žolger, Nedeljkovič, R. Hudarin, Hrkič, Marković.

Končna lestvica VCNL

Branik	22	16	3	3	65:17	35	+48
Rudar	22	17	1	4	67:26	35	+41
Nafta	22	13	4	5	50:28	30	+22
Kovinar	22	9	5	8	31:30	23	+ 1
Steklar	22	8	6	8	41:41	22	0
Bakovci	22	8	5	9	37:39	21	– 2
Rakičan	22	8	5	9	31:34	21	– 3
Beltinka	22	8	3	11	43:49	19	– 6
Dravinja	22	5	7	10	30:42	17	–12
Straža	22	7	3	11	18:39	17	–21
Aluminij	22	7	2	12	33:50	16	–17
Peca	22	3	0	19	14:65	6	–51

belilo za strojno in ročno pranje

perborat special

belinka

tovarna kemičnih izdelkov

Ste že naročeni na tednik Naš čas?

ŠPORT

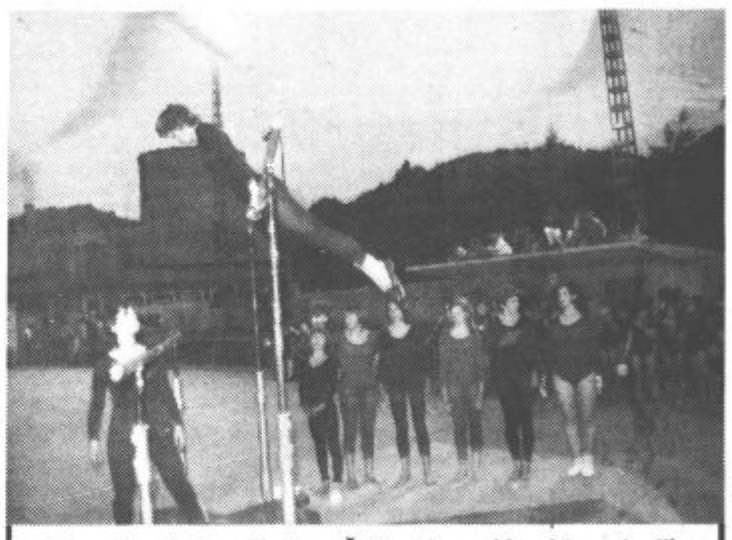

Telovadno društvo Partizan Šoštanj je pred kratkim priredilo telovadno akademijo, ki je bila na košarkarskem igrišču. Prireditev je obiskalo blizu tisoč gledalcev. Na sliki vidimo mladinke na dvovišinski bradlji.

ROKOMET

Izpolnile pričakovanje

Rokometašice Velenja so v letošnji tekmovalni sezoni v slovenski ženski rokometni ligi zavzele 7. mesto na lestvici.

Naprosili smo Nado Zavolovšek, trenerko ekipe, za oceno tekmovanja in jo vprašali, v koliki meri so uresničile svoj plan.

„Letošnje tekmovalno obdobje je bilo po prikazani kvaliteti igre drugačno kot doslej. Razen ekip Alpesa, Slovana in Dobrovelj, ki že več let igrajo skupaj, so ostale ekipe sestavljene iz mladih igralk. Izjemen uspeh so dosegle rokometašice Šmartnega, ki so kot novinke v ligi dosegle oblično 3. mesto, predvsem z borbeno in požrtvovalno igro.

Za večino ekip igrajo mlade rokometašice s precej tehničnega znanja, manjka pa jim tekmovalnih izkušenj, moči in vzdržljivosti. Od 4. mesta navzdol so na lestvici zelo izenačene ekipe tako, da je bilo težko napovedati vnaprej izide medsebojnih srečanj. Ekipa Alplesa se je uvrstila v II. zvezno ligo in tako bodo v prihodnje v 10-članski slovenski ligi ekipe precej izenačene in tekmovanje bo še bolj zanimivo.

Ekipa Velenja je imela cilj obstanek v ligi. Kaj več bi bilo prezahtevno pričakovati, saj so igrale večinoma mlade in neizkušene igralke. Kljub temu, da smo se na vsaki tekmi trudili, je včasih odločala tudi športna sreča v korist ene ali druge ekipe.

Naša ekipa še ni povsem formirana in uigrana, predvsem bomo morali spremeniti način igre v obrambi. Za doseganje boljših uspehov pa bomo morali imeti bolj izenačene igralke, saj so doslej izstopale le posameznice.

Da smo na dobri poti z mladimi igralkami, nam daje jamstvo tudi to, da je 5 naših igralk sodelovalo v pionirski in mladinski republiški reprezentanci."

● Elektra brez poraza

V okviru regionalne košarkarske lige so košarkarji Elektre iz Šoštanja v prvem delu tekmovanja premagali vse nasprotnike in vodijo na lestvici.

V predzadnjem kolu so na svojem igrišču premagali moštvo iz Slovenjske Bistrice z rezultatom 104:81.

V zadnjem kolu pa so v Litiji premagali domače košarkarje z rezultatom 89:84.

Trim kolesarjenje

To nedeljo bodo v Velenju, Šoštanju in Šmartnem ob Paki kolesarji izvedli „trim kolesarjenje". V vseh krajih bo start med 8. in 10. uro, v Velenju izpred restavracije Jezero, v Šoštanju izpred doma Partizana, v Šmartnem pa bodo na pot krenili izpred Brunarice. Kolesarji, ki se bodo udeležili „trim kolesarjenja" bodo dobili nalepke in značke. Udeleženci množičnega rekreacijskega kolesarjenja, ki bodo letos prvič sodelovali, pa bodo dobili še pismeno priznanje.

KINO

KINO VELENJE

25.6. – petek ob 16.30 in 19.30 ameriški vojni film NAJDALJŠI DAN

26.6. –sobota ob 17.30 in 19.30 italijanski barvni film GRIČ ŠKORNJEV. Režija Giusepe Colizzi. Igrajo: Terence Hill, Bud Spencer.

27.6. – nedelja ob 17.30 in 19.30 italijanski barvni film GRIČ ŠKORNEV.

28.6. – ponedeljek ob 17.30 ameriška kriminalka PODVIG DEDEKTIVA NEROMANA. Režija: Richard Hefron. Igrajo: Roger Robinson.

29.6. – torek ob 17.30 in 19.30 švedska barvna drama NOVA ZEMLJA. Režija: Jean Troel. Igrajo: Maks fon Sidou.

30.6. – sreda ob 17.30 in 19.30 švedska barvna drama NOVA ZEMLJA

1.7. – četrtek ob 17.30 in 19.30 jugoslovanski špijonski film SB ZAPIRA KROG. Režija: Miomir Stamenković. Igrajo: Slobodan Dimitrijević, Dušica Žegarac.

2.7. – petek ob 17.30 in 19.30 jugoslovanski vohunski film SB ZAPIRA KOG.

3.7. – sobota ob 17.30 in 19.30 angleški barvni film VOHUNKA DARLING LILI. Režija: Blake Edwars. Igrajo: Jilie Andrews, Rock Hudson.

4.7. – nedelja ob 17.30 in 19.30 angleški barvni film VOHUNKA DARLING LILI.

KINO ŠOŠTANJ

24.6. – četrtek ob 19.30 ameriški barvni film GROZOTE BELE ZARJE. Režija: Philip Kaufman. Igrajo: Waren Oates

26.6. – sobota ob 19.30 francosko-italijanski film RDEČI KROG. Režija Jean Pier Melwill. Igrajo: Alain Delon.

27.6. – nedelja ob 17. in 19.30 PODVIG DEDEKTIVA NEWOMANA ameriška kriminalka. Režija: Richard Hefron. Igrajo: Roger Robinson

30.6. – sreda ob 19.30 domači vohunski film SB ZAPIRA KROG. Režija Miomir Stamenković. Igrajo: Slobodan Dimitrijević, Dušica Žegarac.

1.7. – četrtek ob 19.30 švedska barvna drama NOVA ZEMLJA. Režija: Jean Troel. Igrajo: Maks fon Šidon.

3.7. – sobota ob 19.30 jugoslovanska komedija POLENOV PRAH. Režija: Nikola Stojanović Olivera Katarina.

4.7. – nedelja ob 17. in 19.30 jugoslovanski film SARAJEVSKI ATENTAT. Režija: Velko Bulajić. Igrajo: Cristopher Plummer, Florinda Bolkan.

KINO – GLEDALIŠČE VELENJE

28.6. – ponedeljek italijansko-francoski film RDEČI KROG. Režija: Jean Pier Melwill. Igrajo Alain Delon.

5.7. – ponedeljek ob 20 uri Jugoslovanski barvni film SARAJEVSKI ATENTAT. Režija: Velko Bulajić. Igrajo: Cristopher Plummer, Florinda Bolkan.

Nogometni turnir bratstva in enotnosti

V Velenju bo od 25. do 27. junija drugi pionirski nogometni turnir BRATSTVA IN ENOTNOSTI. Sodelujejo najboljše pionirske ekipe klubov vzhodne in zahodne druge zvezne lige ter ekipa velenjskega rudarja.

V prvi skupini se bodo pomerili med seboj – Proleter (Zrenjanin), Bor (Bor), Pobeda (Prilep) in Jedinstvo (Bihač), v drugi skupini Zagreb (Zagreb), Rudar (Velenje), Lovčen (Cetinje), Čukarički (Beograd).

Vse tekme bodo igrali na stadionu ob jezeru vsak dan s pričetkom ob 8. uri 30 minut in ob 16. uri.

STRELJANJE

Strelci tekmovali

Na republiškem prvenstvu v streljanju z zračno puško so pionirji strelke družine Mrož Velenje dosegli ekipno 2. mesto in se tako uvrstili na državno prvenstvo, kjer so osvojili 5. mesto med 62 ekipami in 192 tekmovalci (Hinko Petek, Cvetko Petek in Milan Krk).

Med posamezniki je bil Hinko Petek republiški prvak, na državnem prvenstvu pa je dosegel odlično 3. mesto.

Ibrahim Selimović je na državnem prvenstvu med mladinci dosegel 25. mesto med 85 strelci.

Na republiškem prvenstvu šolskih športnih društev so naslov republiških prvakov med srednješolci osvojili strelci ŠŠD Rudarskega šolskega centra Velenje.

Med posamezniki se je najbolje uvrstil Enes Sišić na 5. mesto. Tekmovali pa so še Ibrahim Selimović, Dušan Juvan, Vinko Trinkaus in Milan Borovnik.

Med osnovnošolci so strelci osnovne šole Miha Pintar-Toledo Velenje pri fantih dosegli 3. mesto, pri dekletih pa so bile mlade tekmovalke druge. Ida Napotnik je bila tretja med posameznicami, pri fantih je Hinko Petek dosegel 5. mesto.

Za nagrado GP Paka

Prejšnji teden se je ob velenjskem jezeru zbralo 50 igralcev mini golfa za nagrado gostinskega podjetja Paka. Tekmovanje je bilo dobro pripravljeno. Dvanajst uvrščenih tekmovalcev je dobilo praktična darila.

Vrstni red: Jože Zajc (kaz. tč. 119), Silvo Pešak (119), Vinko Centrih (120), Teodor Jelen (124), Peter Razdevšek (125), Iva Pungartnik (125), Ivo Lampe (126), Jože Hribernik (126), Jože Silovšek m. (127), Darko Vidmar (129), Viktor Škoflek (130), Silvo Čepin (130), Ivan Slemenjak (131), Ivan Marolt (131), Milan Mraz (132), Franci Glušič (132), Vojko Letnar (133), Jože Silovšek st. (135), Dušanka Pešak (136), Dušan Virant (143), Rudi Gradišnik (145), Bojan Lekš (146), Srečko Jagrič (151), Franc Stropnik (153), Janko Dobnik (154), Mirko Fotivec (154), Anton Zupanc (156), Dragan Rogić (162), Albin Vrabič (175), Branko Krajnc (178), Zdravko Venišnik (183), Vili Boršič (186), Štefka Boršič (220) in Vili Kus (221). Šestnajst igralcev pa je med igro odstopilo.

PROIZVODNO GRADBENO PODJETJE GRADNJA ŽALEC

Kdor dolgoročno računa – ta gradi s STIBO TERMIČNIM BLOKOM, saj le-ta predstavlja:

- **OPTIMALNO TOPLOTNO IZOLACIJO**
- **ODLIČNO ZVOČNO IZOLACIJO**
- **NAJVEČJO OBSTOJNOST**
- **50 % PRIHRANEK PRI ENERGIJI**
- **50 cm OPEČNEGA ZIDU**

Upoštevajte njegove mehanske fizikalne lastnosti: koeficient toplotne prevodnosti znaša 0,25 kcal/mh Celzija, konficient toplotnega prehoda pri zidu debeline 30 cm, ki je ometan, znaša K = 0,65 m²h C.
Za STIBO stenami je ugodno stanovati. Varčujemo dolgoročno, saj so stroški gradnje enkratni, prihranek pri kurjavi pa se ponavlja in celo povečuje iz leta v leto.

PROIZVAJAMO – PRODAJAMO – MONTIRAMO

Proizvodno gradbeno podjetje GRADNJA Žalec, Aškerčeva 4, telefon št. (063) 710-740, 710-783, 710-782

Enota: Proizvodnja in prodaja gradbenih materialov – Latkova vas pri Preboldu, tel. št. (063) 722-027.

Naše proizvode lahko kupite v vseh prodajalnah gradbenih materialov

NAŠ ČAS je ustanovila občinska konferenca SZDL Velenje – Izdaja Center za informiranje, propagando in založništvo Velenje – Uredništvo in uprava Velenje, Titov trg 2, p.p. 89, telefon (063) 850–087 – Uredništvo Ljuban Naraks, Mira Tamše in Stane Vovk – Tehnični urednik Franci Mazovec – Časnik je kot štirinajstdnevnik „Šaleški rudar" izhajal od 1. maja 1965 do 1. januarja 1973 – Zdaj izide vsak petek – Cena je 3 dinarje – Letna naročnina je 120 dinarjev – Za inozemstvo 250 dinarjev – Tekoči račun št. 52800-601-21420 pri SDK podr. Velenje – Rokopisov in fotografij ne vračamo – Tisk Ljudska pravica Ljubljana – Po mnenju sekretariata za informacije IS skupščine SRS (št. 421-1/72 od 8. 2. 1974) se za NAŠ ČAS ne plačujetemeljni davek od prometa proizvodov.

● PO USTANOVNI KONFERENCI SVETA ZVEZE KOMUNISTOV SESTAVLJENE ORGANIZACIJE ZDRUŽENEGA DELA GORENJE VELENJE:

NOVA KVALITETA ODNOSOV

Poročali smo že, da je bila 12. junija v Velenju ustanovna konferenca sveta Zveze komunistov sestavljene organizacije združenega dela Gorenje Velenje. Referat o poglavitnih nalogah in aktivnostih sveta je imel Janez Miklavčič.

Prva seja sveta ZK v SOZD Gorenje je namenjena, kot je poudaril Janez Miklavčič, obravnavi srednjeročnega načrta razvoja in mora po svoji vsebini pomeniti konkretizacijo zaključkov Zveze komunistov, ki se nanašajo na idejnopolitično akcijo v pripravah na sprejem zakona o združenem delu in na realizacijo načela samoupravnega družbenega planiranja. Uspešno izvrševanje nalog, ki jih vsebujejo dokumenti Zveze komunistov Jugoslavije, pa je mogoče samo ob idejni in akcijski enotnosti ZK v osnovnih organizacijah v okviru SOZD Gorenje.

Vse doslej v SOZD Gorenje ZK ni bila organizirana v okviru sveta ZK, kot oblike in metode dela, pač pa so bila namenjena ostvarjanju enotnosti akcij posvetovanja sekretarjev ZK v delovnih organizacijah in posvetovanja širših političnih aktivov, v delu katerih so sodelovali tudi predsedniki konferenc osnovnih organizacij sindikata, predsedniki Zveze socialistične mladine, predsedniki delavskih svetov in poslovodni organi. Na posvetovanju sekretarjev ZK združenih industrijskih podjetij Gorenje Velenje ob koncu preteklega leta pa je bil sprejet sklep, da se v skladu s statutom ZK formira skupni organ – svet ZK. Ta sklep je bil sprejet na osnovi ugotovitev ocene, da je za nadaljnji ekonomski razvoj SOZD Gorenje, ob pripravah na sprejem srednjeročnega plana razvoja, potrebna stalna oblika organiziranega dela – dogovorov, koordinacije in akcij organizacij zveze komunistov.

Sprejem tega zaključka je omogočilo takrat tudi razčiščevanje vprašanj osnovnih odnosov in ciljev združevanja s SOZD „Iskra" Kranj in sprejem akcijskega programa sveta ZK Elektrokovinske industrije EKI, v katerem so odrejene naloge osnovnih organizacij ZK pri realizaciji skupnih in družbenih interesov delovnih organizacij, ki so se združile v Elektrokovinsko industrijo EKI. Zaključek tega posvetovanja je tudi stališče, da mora organiziranje sveta ZK v SOZD Gorenje prispevati svoj delež tudi k še uspešnejšemu uresničevanju programa ZK Elektrokovinske industrije.

SREDNJEROČNI PROGRAM RAZVOJA SOZD GORENJE VELENJE

Janez Miklavčič je v referatu opozoril tudi na to, da je priprave za sprejem srednjeročnega programa razvoja sestavljene organizacije združenega dela Gorenje Velenje obravnaval politični aktiv in sekretarji osnovnih organizacij ZK. Sprejete so bile naposredne naloge v stabilizacijskih prizadevanih v zvezi z obravnavo in sprejmom srednjeročnega programa razvoja ter o potrebnih spremembah in dopolnitvah samoupravnega sporazuma o združevanju v SOZD Gorenje.

Srednjeročni program razvoja, ki je v javni razpravi in v fazi usklajevanja, bo s sprejemom samoupravnega sporazuma o osnovah srednjeročnega plana razvoja, ki je prav tako že v javni razpravi, osnova za bodoči razvoj materialne osnove vsake temeljne organizacije združenega dela in osnova za nadaljnji razvoj samoupravnih odnosov v vseh oblikah združevanja.

V okviru plana zavzema odločujoče mesto samoupravni sporazum o osnovah srednjeročnega načrta razvoja. Med akcijo obravnave sporazuma je potrebna v temeljnih organizacijah združenega dela polna aktivnost in odgovornost komunistov. Vsak delavec mora biti se znanjen z vsebino sporazuma in se mora o njej tudi izreči. Svet ZK in sekretariat Sveta ZK čakajo prav tako konkretne naloge. Sekretariat Sveta ZK mora pripraviti program akcije za sprejem samoupravnega sporazuma, po zaključku javne razprave pa mora izoblikovati Svet ZK stališča, ki naj bi jih upoštevali pri dokončnem oblikovanju vsebine samoupravnega sporazuma.

NOVA KVALITETA V NAČRTOVANJU

Z uspešnim zaključkom akcije sprejema plana razvoja do leta 1980 in samoupravnega sporazuma o osnovah srednjeročnega načrta bo postal plan instrument, ki bo delavcu omogočil izpolnjevanje obveznosti in uresničevanje pravic v procesu družbene reprodukcije.

To pomeni popolnoma novo kvaliteto v načrtovanju, v kateri mora vsak delavec, organiziran v temeljni organizaciji združenega dela, povezani v delovni organizaciji in SOZD Gorenje, videti v srednjeročnem planu sebe, svoje delovne in družbene obveze, pravice in perspektive pri zagotavljanju življenjskih pogojev zase, za družino in družbeno okolje, v katerem živi.

Izpolnjevanje srednjeročnega programa razvoja je, kot je poudaril Janez Miklavčič, pogojeno s samoupravnim položajem delavca v samem procesu priprave in sprejema plana razvoja. Zaradi tega je potrebno proces priprave in sprejema plana in sporazuma povezati z razpravo o osnutku zakona o združenem delu, kar bo zagotovilo nadaljnje poglabljanje samoupravnih odnosov in uresničitev predvidenega ekonomskega razvoja.

DOHODKOVNI ODNOSI V CELOTNEM REPRODUKCIJSKEM PROCESU

Dohodkovni odnosi pa niso pomembni samo za medsebojne odnose v temeljnih organizacijah združenega dela, med temeljnimi organizacijami združenega dela in med delovnimi organizacijami znotraj SOZD Gorenje, pač pa v celotnem reprodukcijskem kompleksu programa proizvodnje, ki zajema nad 100.000 delavcev širom po Jugoslaviji.

Postavlja se vprašanje politične akcije znotraj celotnega reprodukcijskega kompleksa, da bi temeljil srednjeročni plan na dohodkovnih osnovah v procesu reprodukcije, katerega del so sedanji reprodukcijski odnosi v delovnih organizacijah Gorenje. Svet ZK in sekretariat Sveta ZK bosta morala v prihodnje biti pobudnik, da se ocenijo dosedanji odnosi v reprodukcijski celoti in v primeru potrebe sprejmejo politične smernice za spremembo teh odnosov, če ti ne bi bili v skladu z načeli, ki jih prinaša zakon o združenem delu.

V planih je treba dati, kot je ob zaključku uvodnega referata menil Janez Miklavčič, odgovarjajoče mesto tudi nadaljnjemu povezovanju združenega dela v delovnih organizacijah, v sestavljeni organizaciji združenega dela, v poslovne skupnosti in v druge oblike samoupravnega združevanja. Iz take perspektive je treba zastaviti akcijo za širjenje in poglabljanje integracijskih procesov v delovnih organizacijah ter v SOZD Gorenje ter v odnosu do samoupravnega dogovarjanja s SOZD Iskra.

KOMUNISTI ODGOVORNI ZA UVELJAVLJANJE TEMELJEV SAMOUPRAVNEGA PLANIRANJA

V razpravi na ustanovni konferenci sveta ZK v SOZD Gorenje Velenje je sodeloval tudi član izvršnega komiteja predsedstva CK ZK Slovenije Miran Potrč. Poudaril je, da je uspešnost dogovarjanja o planiranju soodvisna tudi od reševanja drugih problemov oziroma nalog – tudi od samoupravnega organiziranja in odprave tekočih gospodarskih problemov.

Miran Potrč je ob tem poudaril, da so na področju planiranja v okviru Gorenja dosegli napredek in da tečejo akcije v skladu s stališči ZK in z vsebino zakona o družbenem planiranju. Čakajo pa seveda komuniste odgovorne naloge.

Komunisti se morajo v sleherni osnovni organizaciji ZK zavzemati za to, da se že zdaj kar najbolj dosledno uveljavijo temelji samoupravnega družbenega planiranja. S sodelovanjem delavcev pri oblikovanju in sprejemanju planov pa morajo zagotoviti vpliv delavcev na naš prihodnji razvoj. To je tudi obveza za ostvaritev dogovorjenih nalog.

Komunisti morajo tudi omogočiti samoupravni pristop k planiranju in zagotoviti, da bodo plani realni in da bodo v fazi dogovarjanja in sporazumevanja upoštevani odnosi na širšem področju (tržni pogoji, razvojne možnosti), to je, da bo proizvodnja v interesu delavca in da jo bo mogoče prodati.

Ko je govoril o razvoju predelovalne industrije v naši republiki, je Miran Potrč poudaril obveznost Gorenja, ki se mora vključevati v razvoj dejavnosti, ki so pogoj tako za razvoj predelovalne industrije kot celotnega gospodarstva v naši republiki. Upoštevati je namreč treba kriterije za razvoj predelovalne industrije, ki ne bi smel iti samo v smeri finale, pač pa tudi na področju proizvodnje polizdelkov in surovin. Opozoril je še na odgovornost „Gorenja" pri iskanju možnosti za ostvaritev pogojev za širjenje kooperantske mreže oziroma reprodukcijske celote „DOM". Poudaril je potrebo po kar najboljši organiziranosti predelovalne industrije za nastope na tujih tržiščih, ob pospešenem razvoju lastne tehnološke baze in znanstveno raziskovalnem delu.

KOMUNISTI SO ODGOVORNI, DA BODO RAZVOJNI NAČRTI GORENJA KAR NAJBOLJ KONKRETNI

V razpravi je Miran Potrč tudi menil, da morajo zaključki z ustanovne konference sveta ZK v SOZD Gorenje Velenje izpostaviti naloge osnovnih organizacij v zvezi s sprejemom samoupravnega sporazuma o osnovah plana in o planu v sleherni delovni sredini. ZK je treba organizirati tako, da bo spremljala uresničevanje nalog iz srednjeročnega razvojnega načrta.

Samoupravni sporazum o osnovah plana je najpomembnejši dokument, z njim so določene osnove skupnega programa razvoja. V samoupravnem sporazumu pa je treba utrditi kriterije medsebojnih dohodkovnih odnosov – konkretno v delovni organizaciji oziroma znotraj programov. Ustvariti je treba kriterije elementov stroškov, izvora, združevanja sredstev za ostvaritev skupno dogovorjenega plana, in dalje kriterije investiranja itd. O znanih in ugotovljenih skupnih interesih bo mogoče uveljaviti tudi odgovornost za uresničitev razvojnih nalog. Komunisti pa so odgovorni tudi za to, je poudaril Miran Potrč, da bodo plani Gorenja kar najbolj konkretni.

● KULTURNI TEDEN V ŠENTVIDU PRI STIČNI

Odkrili bodo Cankarjev spomenik

Jutri se bo v Šentvidu pri Stični pričel sedmi kulturni teden, ki bo posvečen stoletnici rojstva Ivana Cankarja. Prav gotovo bo to najbolj množična in hkrati najbolj ljudska proslava te pomembne obletnice. Pričakujejo okoli dvajset tisoč obiskovalcev, kar 3 tisoč tristo pevcev, tri godbe na pihala, pripravili bodo tekmovanje v motocrossu, na katerem bo sodelovalo kar dvajset držav, gostovala pa bo tudi ljubljanska Drama.

Spored bodo pričeli z gostovanjem Drame Slovenskega narodnega gledališča, ki bo uprizorila Cankarjevega Kralja na Betajnovi, v nedeljo bo veliko tekmovanje v motokrosu, isti večer pa se bodo šentviški amaterji predstavili z Remčevo igro Delavnica oblakov. 30. junija bodo dramski umetniki iz Ljubljane recitirali Cankarjeve tekste, 1. julija pa bodo gostovali harmonikarji, pevski in folklorni ansambli iz bratskega Karlovca.

3. julija zvečer bodo v dveh dvoranah nastopi pevskih zborov, ki se bodo naslednjega dne nadaljevali in se zaključili z množično manifestacijo pevskega tabora, na katerem bo govoril pokrovitelj letošnjega kulturnega tedna, sekretar izvršnega komiteja predsedstva CK ZKJ Stane Dolanc.

3. julija ob 19. uri bodo odkrili spomenik Ivanu Cankarju. Spomenik je delo kiparja Petra Jovanoviča, odkril pa ga bo predsednik kulturne skupnosti Slovenije Miloš Poljanšek. Spomenik je iz hrasta in je visok 3 metre in pol, v podnožju je odprta knjiga in skodelica kave, ki se hladi, iz dima nastaja lik Cankarjeve mame. Na spomeniku sta upodobljena še hlapec Jernej in Martin Kačur z otrokom.

● TUDI LETOS BOMO PLAČEVALI

Akontacije davka

Davčne uprave občin letos pri pošiljanju odločb o odmeri davka za lani in položnic za plačilo razlike niso poslale položnic za akontacijo davka od skupnega dohodka občanov. Zakon o podaljšanju rokov za določilo stopenj in osnov davkov za leto 1976 je namreč določal, da letos izjemoma ne predpišejo akontacije davka od skupnega dohodka občanov. Skupščina socialistične republike Slovenije pa je maja letos sprejela zakon, ki odpravlja takšno izjemno ureditev za leto 1976. Zato bodo morali zavezanci tega davka tudi letos plačevati akontacije davka od skupnega dohodka občanov. Republiška skupščina je to odločitev sprejela, ker morajo letos v občinskih proračunih zagotoviti dodatna sredstva. Ko so v republiški skupščini preučevali, kaj storiti, so menili, da so akontacije davka od skupnega dohodka že ustaljena navada in v bistvu ne uvajamo nekaj novega ter bodo občani s tem najmanj prizadeti.

Gorelo gospodarsko poslopje

V nedeljo popoldne okrog 15. ure je nenadoma začelo goreti gospodarsko poslopje Franca Dolinška iz Laz pri Velenju. Čeprav so na kraj požara zelo hitro prispeli gasilci iz Šentilja, Bevč, Velenja in Šaleka, je požar povzročil precejšnjo škodo. Zgorelo je skoraj vse letošnje seno, puhalnik, stroj za rezanje slame, moped in okrog 6 kub. metrov rezanega lesa. Ogenj je uničil tudi 4 tone cementa, ki je bil spravljen na gospodarskem poslopju, 1 tono umetnega gnoja in vprežni voz. Popolnoma pa je uničen tudi osebni avto zastava 101, zgorel je tudi osebni avto Mirka Dolinška.

Po kosilu smo odšli v vinograd, ko smo nenadoma opazili dim, je povedal Franc Dolinšek. V zadnjem trenutku nam je uspelo ob pomoči sosedov rešiti živino, za drugo pa ni bilo časa. Ogenj se je namreč zelo hitro širil, saj je bilo na gospodarskem poslopju že spravljeno tudi letošnje seno.

„Žena je odšla prodajat karte za tombolo, sam pa sem sklenil, da grem z otroki na obisk k Francu," je pripovedoval Mirko Dolinšek. Vozilo je zapeljal v gospodarsko poslopje, sam pa je odšel skupaj z domačimi v vinograd. Poleg avtomobila so mu zgoreli tudi vsi dokumenti.

Kot kaže, je požar zanetil eden izmed otrok, ki je našel vžigalice in se igral z njimi. Gmotno škodo so ocenili na 250 tisoč dinarjev.

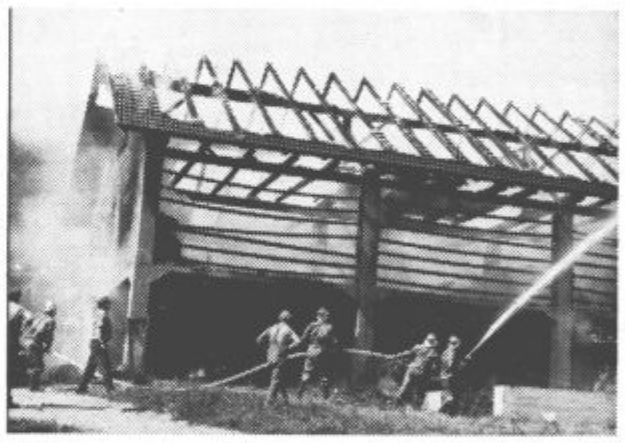

Takole je uničil v nedeljo požar gospodarsko poslopje Franca Dolinška iz Laz

● Prekratka varnostna razdalja

S tovornim avtomobilom je vozil po Partizanski cesti voznik Deželak. Pred njim je peljal voznik osebnega avtomobila MB 820–21 Edvin Grajfoner. Pri semaforju Gorenja je zagorela rdeča luč in Grajfoner je nenadoma ustavil, vozniku tovornjaka pa to ni uspelo. Prišlo je do trčenja. Na vozilih je za okoli 5.000 dinarjev škode.

● Trčenje pred semaforjem

Iz Šoštanja proti Arji vasi je 13. tega meseca peljal voznik osebnega avtomobila CE 835–72 Alojz Merčun. Pred križiščem Celjske in Foitove ceste je svoje vozilo ustavil. Marčec, ki je vozil za njim s prekratko varnostno razdaljo, pa je trčil vanj. Škode na vozilih je za okoli 4.000 dinarjev.

● Izsiljeval prednost

Po Jenkovi cesti v Velenju je 15. junija letos peljal voznik Sevčnikar, CE 587–19. Na križišču s Kidričevo je zavijal levo, ni pa se prepričal, če je cesta prosta. Zaprl je pot vozniku osebnega avtomobila CE 828–39 Marjanu Rateju, ki je vozil naravnost po Kidričevi cesti. Prišlo je do trčenja, škode pa je za okoli 1.000 dinarjev.

● Trčila voznika koles s pomožnim motorjem

Voznik kolesa s pomožnim motorjem Anton Novak je peljal 15. tega meseca po Prešernovi cesti v Velenju. V križišču s Celjsko cesto je zavijal levo za voznikom avtomobila. Pri tem se ni prepričal, če je cesta prosta. Na cesto je pripeljal v trenutku, ko je po Celjski cesti pripeljal Ivan Teržič, ravno tako s kolesom s pomožnim motorjem. Voznika sta trčila, oba padla, Teržič pa se je poškodoval po glavi.

● Neprimerna hitrost

Voznik avtobusa CE 453–86 Stanko Teržan je peljal 18. junija letos iz novega Jaška v Prelogah proti Šoštanju. V Družmirju je vozil z neprimerno hitrostjo. Iz nasprotne smeri je pripeljal voznik osebnega avtomobila CE 857–67 Rudi Verbič. Prišlo je do oplazenja. Škode na vozilih je za okoli 1.000 dinarjev.

● OBISK NA GRADBIŠČU NOVE TERMOELEKTRARNE ŠOŠTANJ 4:

Največ težav zaradi kasnitev

Te dni smo obiskali gradbišče nove Termoelektrarne Šoštanj 4. Že bežen pogled na ta novi elektroenergetski objekt kaže, da je gradnja Termoelektrarne Šoštanj 4 v polnem zamahu. Obiskali smo vodjo investicijske skupine, diplomiranega elektroinženirja Franca Potočnika in mu zastavili nekaj vprašanj.

Tovariš Potočnik, koliko del je že opravljenih pri gradnji termoelektrarne Šoštanj 4?

„Doslej je bilo opravljenih okrog dve tretjini gradbenih del, to se pravi, da so groba gradbena dela v glavnem zaključena z izjemo hladilnega stolpa in nam preostanejo le še obrtniška dela in dograditve gradbenih objektov ter zunanje ureditve.

Doslej je zmontirano okrog 5.000 ton opreme, to je dobrih 20 % vse opreme nove Termoelektrarne Šoštanj 4."

In kateri problemi so v tem trenutku najbolj pereči?

„Od problemov, ki nam povzročajo največ preglavic, bi na prvem mestu omenil uvozna dovoljenja. Mi imamo že dalj časa vloge za okrog 27 milijonov dinarjev uvoza opreme. Ta oprema bi morala deloma že prispeti na gradbišče in v kolikor ne bodo te zadeve rešene vsaj do konca tega meseca, ne moremo več garantirati za normalni potek nadaljnjih del.

Drugi večji problem so zamude v nekaterih tovarnah. Omenil bi predvsem zamudo pri izdelavi tlačnega dela kotla v tovarnah „Djuro Djaković" v Slavonskem Brodu in Tovarni parnih kotlov Zagreb, transformatorja v tovarni „Rade Končar" v Zagrebu in pa cevovodov ter jeklenih konstrukcij v mariborski „Metalni".

Na teh delih znašajo zamude že do 3 mesece in tudi prenašajo težke posledice na montažo. Montaža pa je že sama po sebi eden od najbolj kritičnih delov celotne izgradnje in s temi zamudami, bodisi s tistimi, ki izvirajo iz neizvršenega uvoza zaradi kasnitve uvoznih dovoljenj, ali zaradi zamud v domačih tovarnah, se pred montažo postavljajo dodatne zahteve in postaja sčasoma vprašljivo, če jih bo le-ta zmogla opraviti v pravem času."

Katerim nalogam pa boste morali v prihodnjih mesecih nameniti vso pozornost?

„Glavna pozornost bo posvečena forsirani montaži opreme. Zavedamo se, da moramo predvsem varilska dela in pa vso ostalo montažo, ki se bo izvajala v odprtih prostorih, zaključiti pred nastopom zime tako, da bo nadaljnja montaža lahko tekla tudi med zimskim časom.

V kolikor tega ne bi uspeli, bi to pomenilo skokovito povečanje zamude za 3 do 4 mesece. To pa je istočasno tudi izpolnitev pogojev za nadaljnje obdobje, to se pravi – mi moramo ustvariti skozi to pogoje, da se lahko v drugem četrtletju prihodnjega leta začne s preizkušanjem naprav in da so preizkusi zaključeni pred nastopom zime naslednjega leta, kar pomeni tudi naš pogodbeno dogovorjeni rok."

Kljub problemom, s katerimi se srečujejo graditelji nove Termoelektrarne Šoštanj 4 pa je treba omeniti, da je bilo v času od februarja lanskega leta, ko je bila zasajena prva lopata za ta novi elektroenergetski objekt, pa doslej vendarle storjeno precej.

Nova Termoelektrarna Šoštanj 4 na zunaj zdaj že dobiva zaključeno podobo!